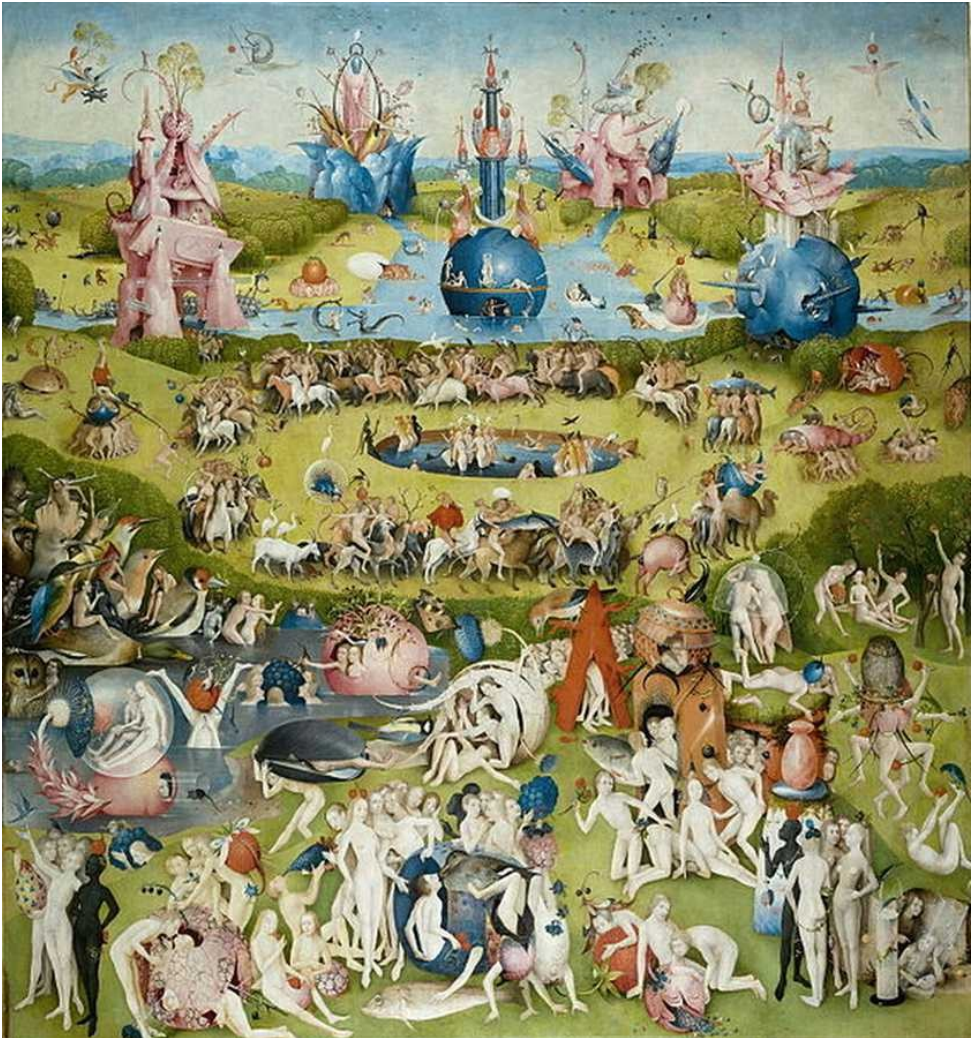

JESUSIDEOLOGI (Manuskript, stadig under udarbejdelse!)

(for forskellen mellem den paulinske ideologi og Jesus-ideologien se s. 17)

"De dejliges have" af Hieronymus Bosch. Lyst har for mig dog noget at gøre med "tilfredsstillelse", men det kan jeg ikke se noget om her. Så lad os kalde maleriet for "Paradisets have"!

Bemærk: De blå tal er ledetråde. Du kan finde dem på #10 på www.michael-preuschoff.de eller på <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (tysk) +

<https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (engelsk)

Årsagen til Jesu død var, at han var stødt på hårrejsende kriminelle strukturer, og at han havde tabt i sin kamp mod disse strukturer. Også i vores tid i dag findes der kriminelle strukturer med det samme "emne" - selvfølgelig på en lidt anderledes måde. Om det i dag lykkes at finde en løsning?

A. Jesu straffesag (170)	3
1 Det meste af vores tro kan ryddes af vejen - den har intet at gøre med den virkelige Jesus.	3
2 Du er nødt til at se det klart for en gangs skyld: Grundlaget for vores traditionelle kristne tro er hedenske religioner og buddhisme.	5
3 Hvad er der egentlig tilbage, hvad er anderledes? Først og fremmest: kvindernes forfærdelige situation for 2000 år siden.	5
4 Jesus engagerede sig "mod synden, mod hyklerne og for kærligheden"	10
5 Derfor blev han "taget af vejen"	13
6 Selv Jesu ånd er fjernet med et kunstværk fra en "Relotius-redaktion": Det Nye Testamente.	14
a) Spørgsmålene om HVEM og HVORFOR det nye testamente blev opfundet.	14
b) Den rolle, som tilføjelsen af Paulus spiller i forfalskningen af Jesus i: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (Eng: 2007).	16
c) Og derfor har vores kristendom i dag intet eller næsten intet at gøre med den virkelige Jesus!	21
d) Men der er (forhåbentlig altid) en løsning!	23
B. Straffesagen "Seksuelt misbrug" - og en løsning	24
1 Især unge mennesker er meget moralske væsener!	24
2. Som om der findes en mafia, der på genial vis ødelægger de unges høje moral	24
3. Virkelig moral kan simpelthen ikke forenes med meningsløs frygt	33
4. Det, der ikke blot kan forblive lige, men som - renses og befriet for forvrængninger - nu virkelig kan komme til sin ret	35
Epilog	47
BILAG 1: Religion og fascisme - og fremtidsudsigter	51
BILAG 2: Hvorfor dette "alternative trosbegreb" er det helt rigtige til at undervise børn	56
Farvede Kasser	63

Og før du læser, en vigtig anbefaling: Du behøver ikke at kende Bibelen for at forstå, hvad jeg skriver her, men du bør allerede kende til Synderfortællingen i Johannesevangeliet (i begyndelsen af kap. 8) og Susanna-fortællingen i tillægget til Daniels Bog i Det Gamle Testamente, dvs. i kap. 13 (den findes kun i katolske bibler, men du kan også finde den på internettet).

A. Straffesagen om Jesus (170)

Der er seksuelt misbrug i dag, eller mere generelt "misbrug af seksualitet", og det var der også for 2000 år siden - og hvordan! For dengang var kvinder og børn meget mindre værd end i dag **134**, og ikke mindst blev de også betragtet som mandens eller faderens ejendom. Og mænd og fædre kunne dengang gøre alt det, de ville med deres "ejendele" - selvfølgelig tænkte de også på værdien af deres ejendele, ligesom vi i dag ikke gør alt med vores biler, fordi vi tænker på (gensalgs)værdien. Men "misbrug af seksualitet"? Hvad er problemet, hvis du ikke skader en kvinde eller et barn i processen? Man tænkte ikke på indre skader, skader på sjælen, dengang. Der var heller ikke en MeToo-bevægelse endnu. Men denne Jesus tænkte over det - og det var det nye!

1. det meste af vores tro kan ryddes ud - det har intet at gøre med den virkelige Jesus 139.

Når jeg rejser, er det altid vigtigt for mig at finde ud af, hvad folk i andre lande og især i andre dele af verden tænker, især om religion. Og i nogle lande fungerer sådanne samtaler meget godt, fordi mange mennesker taler meget godt engelsk. Og små gæstehuse eller også værelser gennem portaler for værelsesudlejning er særligt velegnede som overnatningssteder her, fordi jeg har indtryk af, at værterne ofte ikke kun er bekymrede for de penge, de modtager, men at de nærmest ønsker sådanne samtaler.

Jeg tænker især på en samtale med en sådan vært i Tanja Torada-området på øen Sulawesi (eller Celebes) - Tanja Torada er området med de unikke begravelsesritualer **164**, hvor turister tilsyneladende er velkomne. Og da befolkningen i dette område af Indonesien er meget blandet med hensyn til religion (halvdelen er reformerte, en fjerdedel er katolikker, en fjerdedel er muslimer og ca. 1 % er animister, dvs. folk, der holder sig til de gamle naturreligioner), egner følgende fremgangsmåde sig som indledning til en samtale: "Jeg er en pensioneret katolsk religionslærer på en erhvervsskole, og jeg er selvfølgelig interesseret i, hvordan det ser ud med religion i andre lande, så må jeg spørge dig, hvilken religion du tilhører, og så frem for alt, hvorfor du tilhører denne religion?"

Så min vært fortalte mig - og naturligvis med glæde: "I begyndelsen var jeg kristen, men på et tidspunkt kiggede jeg nærmere på denne tro og fandt ud af, at de historier og den troslære, **der fortælleres der, alle eksisterede for**

længe siden i andre tidligere religioner i Vesten, og at de derfor er plagiater af disse religioner. Jeg kan lige så godt holde mig til den gamle traditionelle religion i mit land. Så jeg vil kalde mig selv animist."

Og her var forbindelsen til mine studier! Jeg husker meget tydeligt forelæsningerne på universitetet i Innsbruck for omkring 50 år siden. Det er et gammelt universitet, og det katolske fakultet er også stadig i de gamle bygninger midt i byen. De vigtigste foredrag blev afholdt i en sal fra baroktiden med store vinduer, hvorfra man kunne se de høje bjerge i Nordketten i nærheden af Innsbruck - altid fulde af sne om vinteren. Og i selve hallen er der en masse stuk og på loftet også et stort maleri af Marias Himmelfart. Så alt var meget katolsk. Men mange ting i forelæsningen i eksegese "Det Nye Testamente" (dvs. bibelvidenskab) var i princippet fuldt ud protestantisk. Jeg var bare forbløffet over, hvad professoren fortalte mig, at tyske protestantiske teologer - på det tidspunkt i omkring 200 år - i Life-Jesus-forskningen [139](#) har fundet ud af, at der i Det Nye Testamente slet ikke rapporteres om den virkelige Jesus, men om en fantasi-Jesus, og at den virkelige Jesus slet ikke er kendt. Så det, vi forkynder om Jesus i dag, er ikke den virkelige Jesus, men kun den tidlige kirkes tro. Men hvad nu, ifølge min mening, hvis det ikke var i Jesu forstand, dvs. forkert? Så forkyndelsen af den tidlige kirkes tro er kun en nødløsning? Og som det er tilfældet med en midlertidig løsning, kan den altid kun være midlertidig - indtil der findes en bedre løsning. Men hvordan kan man finde den rigtige løsning? Der er egentlig kun to muligheder: Ved forskning eller ved en tilfældighed. Eller af begge dele - som i dette koncept? Måske skal man være katolik igen for at få den?

Så siden da har denne erkendelse på en eller anden måde sat sig fast i mit hoved, at vi slet ikke kender den virkelige Jesus - og jeg forsøgte derefter i mine klasser foran eleverne at finde løsninger, der i det mindste nogenlunde matchede det, jeg havde hørt i Innsbruck i denne smukke Madonnahal. Under alle omstændigheder var jeg - i hvert fald ubevidst - på en eller anden måde altid "på udgig" efter, hvad der egentlig var sket "dengang for 2000 år siden", men jeg havde aldrig regnet med, at nogen nogensinde ville finde ud af det - og at jeg også ville være den, der ville finde ud af det. Ja, normale lærere har måske aldrig hørt om problemet med "livs-Jesus-forskning" og "historisk eller historisk Jesus" (i mine forelæsninger var begge dele det samme), fordi deres uddannelse var ret snæver, men en præst - og især en protestantisk præst? Under alle omstændigheder forstår jeg ikke de andre teologer, at de ikke føler det på samme måde som jeg. Jeg har jo altid fået meget lyse øjne, når jeg hørte noget plausibelt her.

Og efter at jeg en dag er stødt på den efter al sandsynlighed virkelige Jesus, kan jeg nu også turde kalde den Jesus, som vi normalt kender fra Det Nye Testamente, for en stor del endog et fantom, der er konstrueret i ond hensigt [138](#) og forsøge at rette op på ham. Fantomets ord er måske hårde, men jeg mener, at det er de rette ord og derfor passende.

2. For en gangs skyld skal vi se det klart og tydeligt: Grundlaget for vores traditionelle kristne tro er hedenske religioner og buddhisme.

Det er virkelig sådan, at vores tro ved nærmere eftersyn er en genial eller endog sofistikeret "plagiatreligion" 171 - der er simpelthen for mange paralleller til gamle religioner fra Østasien og Egypten til Rom, så den i sig selv er en typisk senantisk (mysterie)religion: Jomfrufødsler 24, Guds sønner 23, Forløserfunktion 146, Mirakler 25, Gudernes korsfæstelser 144, Opstandelser af døde og opstandelser 27, Opstigninger 28, Trekongerhistorier 140, Offerdødsideologi 143, Nadverfejring med brød og vin 26 (senere kom tree-nighedskonstruktionen 141 og Guds moderdyrkelse 142 til) - det er trods alt de typiske historier fra de hedenske religioner. Hvilket tilfælde, at alle disse mirakuløse til okkulte historier også er fortalt af Jesus, eller at de hører til den kristne lære. Der er simpelthen ikke så mange tilfældigheder! Så her blev der tydeligvis helt bevidst konstrueret en ny "universel religion" - i hvert fald i begyndelsen, og af hvem og af hvilken grund. Men bortset fra korsfæstelsen, som der er gode argumenter for 144, har den intet eller i hvert fald ikke meget med den virkelige Jesus at gøre.

Og så er der først og fremmest forholdet til buddhismen!

I bogen "Secrets of Jesus Christ" (2005) beskriver den danske indolog Christian Lindtner, en sanskritforsker med faglige kundskaber i sanskrit og græsk, hvordan han fandt ud af, at Det Nye Testamente også i vid udstrækning er plagieret fra ældre buddhistiske tekster, se www.jesusisbuddha.com. Han mener, at de ikke-buddhistiske myter og andre "historier" kun er "farvelægninger", der skal gøre buddhistisk lære mere attraktiv for vesterlændinge og skjule den buddhistiske oprindelse. Så ifølge ham var der buddhistiske munke, som ønskede at missionere folk i Vesten for buddhismens ideer, og derfor konstruerede de en buddhisme for Vesten. For at gøre dette opfandt de en person, som de kaldte Jesus, men som i virkeligheden er en helt fra buddhismen. De buddhistiske munke var ikke interesserede i de ydre former, som de overtog fra de religioner, der var almindelige i Vesten på det tidspunkt, men de var kun interesserede i at bringe deres buddhistiske tankegang til "de vestlige folk". Det ville betyde (ifølge Lindtner), at vi kristne i bund og grund er buddhister "med en vestlig fernis".

Så: burde vi ikke endelig forholde os kritisk til en sådan religion?

3. Hvad er der egentlig tilbage, hvad er anderledes? Først og fremmest: kvindernes forfærdelige situation for 2000 år siden.

Så lad os for en gangs skyld være så frie og tage modstanderne af vores tro alvorligt og acceptere deres videnskabelige resultater! Lad os også lære af modstanderne - og lad os fjerne (i det mindste som et forsøg) alt det i vores tro, som tydeligvis er overtaget fra andre religioner. Bare rolig, der vil være

noget tilbage!

Jesu korsfæstelse synes virkelig at være sket - selv ifølge troens modstandere - men det er faktisk ikke noget særligt, mange blev korsfæstet på den tid.

Men hvad ellers?

Der er nu en historie, som er helt atypisk for de sædvanlige religioner, der altid går ind for en høj seksualmoral og har en tendens til at dæmonisere folk, der overtræder den, og som normalt er mindre bemærket: I

Johannesevangeliet, som er det evangelium, der blev skrevet senest (omkring 100 e.Kr.), redder Jesus en kvinde, der blev taget i ægteskabsbrud, fra at blive stenet til døden. Det ser ud til, at Jesus endda står ved denne kvinde!

Teologer har nu fundet ud af, at denne historie egentlig ikke passer ind i Johannesevangeliet og er blevet indsat senere i det. Men den kendte filosof og teolog Rupert Lay S. J. hævdede, at denne historie sandsynligvis er mere sand end hele Johannesevangeliet 88 (og måske endda end hele Det Nye Testamente). Han gav ikke nogen yderligere begrundelse for dette. Han sagde blot, at det tydeligvis ikke er en "tilgivelseshistorie", for der er heller ikke noget om tilgivelse i denne historie. Jesus fordømmer ikke kvinden, men han bryder sig ikke om det, hun gjorde, for han råder hende til ikke at gøre det igen (hun ser, hvad der kommer ud af det!).

For at nå frem til den dybere mening med historien skal vi vende blikket væk fra kvinden og rette det mod de fordømmende mænd! Hvad er det for nogle mænd, der fanger en kvinde i utroskab, det vil sige i sex med en mand, som ikke er deres, og som også straks løber til "Kadi", når de ved præcis, at kvinden derefter vil blive henrettet? Og desuden, hvornår sker det nogen- sinde, at to mænd fanger en kvinde på fersk gerning i ægteskabsbrud? Det sker aldrig, så at sige - så det hele ser ud til, at kvinden er blevet snydt, og at hele "sagen" er en fælde fra starten.

Og her må jeg vel inddrage noget fra min egen erfaring: Jeg havde engang en samtale med en nabo, en rhinsk landmand, som havde "forbindelser" med en gangster fra demimonden gennem en af hans lejede lejligheder, og som også blev noget oplyst af ham om de aktuelle "skikke" i miljøet. Og han identificerede klart denne historie som en historie om straf fra en demimonde 63, selv på en anden tid og i en anden kultur. Alting passer der bare ind.

Måske er en anden historie i Bibelen, nemlig historien om den smukke Susanna i tillægget til Daniels bog, som på en måde er en mere komplet parallel historie, bedre egnet til at forstå Johannes 8's syndhistorie. Fordi vi fra historien om den ukendte synderinde i Johannesevangeliet kun lærer, at en kvinde skal stenes, og hvordan Jesus redder hende fra det, lærer vi i Susanna-historien desuden baggrunden for "sådan en historie". Af denne historie lærer vi noget meget tydeligt om datidens kriminelle strukturer, nem-

lig hvordan to ældre ville afpresse en kvinde med "to vidner-proceduren".

De gamle jøder havde en lov, der foreskrev, at hvis en kvinde blev taget i utroskab af mindst to vidner, blev hun straffet med døden. Men hvornår sker en sådan tilfældig fangst nogensinde? Det sker aldrig, så at sige! Derfor blev denne lov sandsynligvis aldrig anvendt i "ydre forstand", men den blev sandsynligvis kun misbrugt på en absolut kriminel måde i første omgang. **Så kriminelle mænd brugte det til at afpresse f.eks. en "intetanende kysk Susanna" til at sige: "Enten har du sex med os, eller også sørger vi for, at du kommer for retten efter en retssag med to vidner og bliver straffet med døden."**

Men hvorfor gør mænd det? Det kan kun være, at disse samvittighedsløse mænd var dygtige og professionelle og var en del af en mafiakriminel gruppe, og at hovedformålet var at afpresse kvinder med henblik på at rekruttere dem til prostitution. Fordi en sådan afpresningsoperation også var en livsfarlig virksomhed for mændene (se nedenfor), og man involverer sig ikke i noget så farligt bare for at have et sex-eventyr. Så der var altid mere på spil. Derfor havde de to ældste i Susanna-historien bestemt ikke mødt hinanden tilfældigt og uafhængigt af hinanden, bare for at se den smukke Susanna, som det står i den bibelske historie, men den fælles "flirt" med Susanna var fra starten af planlagt med et klart mål. Det var trods alt klart for dem, at med en anstændig (eller "kysk") kvinde kunne de i bedste fald kun nå dertil sammen. Og i tilfældet med denne særligt smukke kvinde var der stadig mange penge involveret, når hun først var kommet ind i prostitutionen som menneskehandel. Og hvis den smukke Susanna havde givet efter for de afpressende mænd, ville hun i andres øjne have bevist, at hun alligevel var prostitueret, og ingen ville have hjulpet hende ud af det. Ud over at hun ikke ville have været i stand til at tale med nogen, ville ingen have troet på hende, hvis hun havde fortalt dem, hvordan alting virkelig var.

Som det ser ud, var disse "professionelle" typiske "alfonser" eller "beskyttere" fra demimonden, og en sådan "aktion" som Susannas forløb fra begyndelsen efter et typisk trick i "branchen" - med sofistikeret "brug" af datidens love.

Men der var en hage for anklagerne og vidnerne, for på den tid var der allerede en vis retssikkerhed, især for jøderne. Hvis det viste sig, at en anklaget, i dette tilfælde kvinden, faktisk var uskyldig, og at anklagerne og vidnerne havde afgivet falske erklæringer (mod disse falske erklæringer var der det ottende bud "du må ikke vidne falsk mod din næste" i de ti bud), så fik de den straf, som ellers den anklagede ville have fået. I Susanna-fortællingen lykkes det således en ung mand ("Daniel") at overbevise henholdsvis anklagerne og vidnerne ved hjælp af et separat forhør, og de bliver derfor henrettet. Men hvornår sker en sådan "ulykke" for "beskytterne"? Når alt kommer til alt, har "man" også sine "relationer" i en "nødsituation", så en så slem udgang trods alt er afværget. Desuden er sådanne "beskyttere" -

naturligvis kun hvis det kan betale sig - altid medspillere, selv om der er risiko for dødsstraf efter devisen "Enten får vi denne kvinde, og vi tjener en masse penge, eller også var det slut ...".

Hvis kuppet var lykkedes for "beskytterne", ville kvinden naturligvis ikke være blevet slidt op på et billigt landsbybordel (hun ville måske være gået derhen i sin alderdom, når hun var udbrændt), men ville være blevet solgt videre for dyre penge til en stor udenlandsk by. Og for gode prostituerede betalte man dengang nogle gange meget for gode prostituerede: Hvis en almindelig romersk soldat fik omkring 1.000 sesterce om året, kostede prostituerede op til 100.000 sesterce - hvis de var gode, naturligvis. Og jødiske kvinder var kendt for at være gode til "sexarbejde", det vil sige, at de var "gode".

Synehistorien i Johannesevangeliet er også helt klart en historie fra demimonde. Det drejede sig ikke om "rekruttering" af en ny prostitueret, men om at straffe en "ustyrlig" prostitueret. Kvinden havde gjort noget, der ikke passede hendes "beskyttere", måske havde hun engang været tilhører til Jesu offentlige taler, og nu ville hun ud af sit "erhverv"? Det ved vi ikke, for vi får intet at vide om baggrunden. Så derfor arrangerede "beskytterne" en sådan fangst med en prostitueret, hvor kun kvinden blev fanget, men manden var forberedt og kunne derfor forsvinde hurtigt og uopdaget, og så blev hun stenet til døde. Hovedformålet med dette var at advare andre kvinder, så de kunne se, hvordan det ville gå dem, hvis de ikke parerede, som disse skrappelløse mænd ønskede, så de ikke engang turde være ulydige og f.eks. "løbe væk" fra deres beskyttere fra prostitution.

Den oprindelige jødiske religion er den tidløse oplyste religion par excellence 169 Jesus var her stødt på et grelt forfald.

Det er helt klart, at et sådant misbrug, som denne husbygger Jesus havde oplevet, faktisk slet ikke var tilladt, især ikke i den jødiske religion! Fordi netop den jødiske religion er ikke desto mindre den eneste religion, som her har værdimæssige opfattelser, især også i forhold til kvindens situation, som er absolut positive, og som ingen anden religion har at tilbyde!

Men den jødiske religion var oprindeligt slet ikke en religion, men en meget oplyst og human indstilling til livet, selv i vores moderne forstand. Jeg henviser også til epilogen. Det hele blev først en typisk religion, da livsholdningen blev glemt eller undertrykt, sandsynligvis fordi de, der snart havde magten, havde flere fordele på den måde (som det sker i alle religioner på et tidspunkt). Under alle omstændigheder er den oprindelige jødiske religion 152 (eller bare holdningen til livet) den eneste religion (for at bruge ordet "religion" her alligevel):

- Som handler om ægte monogami 120. Det, der menes, er den monogami, som ikke er tvunget, men som sker og tilstræbes helt

frivilligt og med glæde, og som heller ikke kun leves efter ægteskab, men den monogami, som også er virkelig ægte, at der kun er én sexpartner i hele livet (undtagen i tilfælde af enkestand). Det betyder altså, at det ikke kun drejer sig om at leve i denne monogami, men også allerede om forberedelsen ved at give afkald på drifter før ægteskabet. Moralen om monogami skal altså kunne gøres attraktiv nok til at være ønskværdig for unge mennesker.

- Og hvis denne monogami virkelig leves generelt, så realiseres også visionen om en harmoni mellem mennesker uden frygt 159 og i uhildet menneskelighed, som konkretiseres af nøgenhedens paradisiske utopi. Bibelens paradishistorie er således aldrig og aldrig at betragte som en historisk begivenhed (ligesom andre tidlige historier, såsom skabelsesberetningen 128, ikke er det). Den blev bestemt aldrig opfattet som "bogstavelig" af de forfattere, der skrev den for måske 3000 år siden, sådan som den blev lært os i vores børns religionsundervisning i fortiden, og sådan som nogle sekter stadig opfatter og lærer den i dag. Det er snarere en historie mod prostitution i frugtbarhedskulter til ære for de guder, der var almindelige på det tidspunkt, hvor historien blev skrevet (se s. 50) - en sådan frugtbarhedsgud ligger altså bag slangen 31st **"Tilbedelse" gennem samleje betyder naturligvis også en overtrædelse af utopien om ægte monogami, og konsekvensen heraf er "kropsdele, der skjuler skam" (forkortet KDSS)**. Det betyder altså også, at når utopien om ægte monogami først er realiseret, bliver denne skam unødvendig, når Adam og Eva-fortællingen er blevet til virkelighed.

Troen på Gud er snarere sekundær i forhold til dette. For en gud blev i bund og grund kun konstrueret for at have en autoritet for ens eget folk bag ideen om monogami og for at have et argument mod de andre guder, som disse små menneskekulter angiveligt skulle være for at tilbede. Om opbygningen af Gud, se 137.

- Den jødiske religion er først og fremmest den eneste religion, hvor kvinden også har ret til at opleve orgasmen 124. For for at ægte monogami virkelig kan fungere, er det naturligvis vigtigt, at kvinden også kommer til sin fulde udfoldelse på det seksuelle område, dvs. at hun også oplever orgasme. Der er ikke tale om en orgasme, som psykologen Wilhelm Reich opfatter det, og som kan opnås med alle mulige tekniske tricks, men om en orgasme, der opstår næsten spontant af to menneskers harmoni eller endog af sjælenes affinitet, dvs. kun ved de letteste berøringer - i princippet endda fuldt påklædt. (Bemærk: Dette bør også være et mål i dag, for ifølge en oplysning fra avisen DIE WELT oplever mindst to tredjedele af alle kvinder aldrig en orgasme!)

Hvis det ikke er en stor religion, som dengang blev udtænkt mod umenneskelige religioner, og som i dag ville have stof til at overvinde alle andre religioner, som i sidste ende ofte nok kun er kultiveringer af lidt traumer parret med folkløse og overtro (hvortil kommer forretningsinteresser og magtstrukturer og behovet for afgrænsning mod andre)! Jeg har dog indtryk af, at selv jøderne normalt ikke aner noget om dette.

Problemet på Jesu tid var, at denne jødiske "oprindelige religion" allerede på hans tid helt tydeligt var "begravet" eller i hvert fald i høj grad var faldet i glemsel, og derfor var der heller ingen af de myndigheder, der havde magten på den tid, der bekymrede sig om den længere. Den jødiske religion var stort set fastlåst i en kult - og seksuelt misbrug 107 var næsten blevet normen. Så denne husbygger eller entreprenør Jesus (for "entreprenør" se næste punkt) må være stødt på dette og have set en åbenlys uoverensstemmelse mellem den jødiske religions krav og virkelighed og forsøgt at bringe den oprindelige religion tilbage til livet. Han må være faldet godt i god jord hos sine normale kolleger, men der må have været mange andre, som ikke havde nogen som helst interesse i netop dette.

Med min viden som teolog og efter 30 års erhvervserfaring som lærer har jeg i hvert fald forsøgt at kombinere idealerne i den gamle jødiske utopi til et positivt koncept i dette arbejde her, så de er tilgængelige for unge mennesker. Fordi de unge mennesker stadig har idealer om en sådan utopi og gerne vil leve dem, hvis de bare vidste hvordan.

Og jeg synes ikke, at jeg klarer mig så dårligt her, se anden del af dette nummer! Men desværre var alting endnu ikke fuldt udviklet, da jeg var lærer.

4. Jesus engagerede sig "mod synden, mod hyklerne og for kærligheden".

Vi går altid ud fra, at Josef, dvs. Jesu far, var en slags tømrer, som i et værksted "bagved" tømrede nogle møbler sammen med sin søn, som Maria så solgte "foran i butikken". Men en sådan idyl kan være en helt forkert opfattelse af Jesu virke, som hovedsageligt skyldes en problematisk oversættelse af Martin Luther. I den græske original er Josefs erhverv "tekton" (ordet er indeholdt i "arkitekt"), og det betyder noget i retning af husbygger eller entreprenør. Da de fleste huse på Luthers tid var lavet af træ, oversatte Luther "tekton" med "tømrer", som derefter blev til "arbejder med træ" - op til tømrer. Men dette erhverv afspejler bestemt ikke Josefs og Jesu virkelighed, det var bare en familie af husbyggere. Derfor må vi spørge os selv, hvem Josef og Jesus - og muligvis andre slægtninge og måske også Josefs sønner eller Jesu brødre - byggede huse til og hvor. Lad os huske på, at penge var en mangelvare for almindelige mennesker på den tid, og derfor byggede de deres huse med hjælp fra naboerne. Kun rigere mennesker havde råd til professionelle husbyggere, men sådanne mennesker var der sandsynligvis

ikke i Nazaret, dvs. i Josefs og Jesu hjemby, eller også havde de, der fandtes, allerede alle deres huse. Derfor må vi forestille os byggefirmaet "Joseph & Sønner" som noget i stil med de polske byggefirmaer, der eksisterede mere eller mindre officielt i vores land for kun få år siden, og som renoverede huse og lejligheder til acceptable priser - eller endda "rejste" hele huse overalt i landet. Derfor var kunderne hos "Josef & Söhnen" sandsynligvis hovedsageligt de nye rige i hele landet, for hvem der ikke var nogen nabohjælp, og det var f.eks. de offentlige værtshuse eller også skatteopkrævere. Denne skatteopkrævning var lidt anderledes end i dag i vores papir- eller elektroniske tidsalder, hvor alt kan kontrolleres nøjagtigt: Så der blev et distrikt (en lokalitet eller et område) udbudt til skatteopkrævning af et bestemt beløb - og den person, der så forpagtede dette distrikt og betalte beløbet, måtte se på, hvordan han fik pengene fra indbyggerne plus det tillæg, som han selv levede af. Det var en fordel for lejeren, hvis han kom fra landsbyen selv og kendte sine medbeboeres økonomiske forhold - og kunne "gribe" fat i de områder, hvor han vidste, at der var noget at hente. Vi kan forestille os, hvor populær en sådan skatteopkræver var, og hvorfor der ikke var nogen nabohjælp til ham, da han skulle bygge et hus. Så kom "Josef & Sons Building Company" fra en anden by ind i billedet, som ikke havde noget med landsbyens problemer at gøre.

Nå, og på det tidspunkt var der også noget tid efter arbejde, og fordi der var for langt til at gå hjem, blev bygherrerne på stedet, boede et sted og fik deres mad et sted. Og derefter kom de prostituerede også for at tjene noget. Hvordan Jesus opførte sig her, ved vi ikke, men han var i hvert fald altid en meget korrekt person, og som sådan talte han derfor også med kvinderne om "mere" [112](#), hvilket normalt er strengt forbudt for kvinderne af alfonsmafiaen. Derved kunne han f.eks. have lært af kvinderne, hvordan de var kommet til deres "erhverv" ved afpresning, og hvordan de var underlagt deres "beskyttere", som de også var i deres voldsomhed over for. For prostitution, som var forbudt ved dødsstraf, var kun mulig med "beskyttere", dvs. med alfonser og generelt med en demimonde-mafia [105](#), som bufferede lovens magt - praktisk talt ved at bestikke lovhåndhæverne med penge eller endda med gratis sex (som det nogle gange stadig sker i dag, min nabo havde også fortalt mig om det). Lovhåndhæverne var ikke så hellige og uskyldige dengang ... Og der var helt sikkert en masse prostitution dengang, fordi der var mange romerske soldater, som ikke måtte gifte sig før de var 35 år gamle, og som derfor "brugte" prostituerede kvinders tjenester. Under pilgrimsrejserne til Jerusalem med op til tre millioner pilgrimme var der bestemt også nogle gange ikke så fromme pilgrimme eller på anden måde frustrerede mænd, som nogle gange fandt vej til prostituerede. Ja, og hvad andet kunne de prostituerede gøre end at underkaste sig mafiaen og gå med på den og betale for deres beskyttelse?

Og måske har tolderne også fortalt Jesus om deres problemer med

Kunstnere har ofte en bedre fornemmelse end teologer: en særlig gribende fremstilling af "Jesus' og synderens fald" [32](#) i Johannesevangeliet er Lucas Cranach den Ældre i det frankiske galleri på Rosenberg-fæstningen (Kronach). Hvis vi ser på anklagerens ansigter til venstre og overvejer kvindens tiltrækningskraft, ser det ud til, at Cranach i det mindste havde en mistanke om den sande baggrund for denne historie. Under alle omstændigheder var anklagerne ikke optaget af moral, men snarere af det modsatte af moral - og det havde Jesus gennemskuet. Kvinden (ud fra straffens art, nemlig stening, kan vi se, at det var en ugift kvinde, og det kunne kun være en prostitueret på den tid, for gifte kvinder blev kvalt) havde sandsynligvis ikke opført sig i overensstemmelse med mændenes ønsker i deres umoralskhed. De havde altså lagt en fælde for hende, og nu skulle hun stenes ihjel, idet de misbrugte datidens love [126](#) - også som en advarsel til andre kvinder, hvis de ikke ville have "det samme" som mændene. (Det er bemærkelsesværdigt, at Jesus her havde lagt sin hånd på synderens hånd, som om han ville berolige hende: "Vær ikke bange for de svin - jeg skal nok slå dig ud!" Ja, denne historie om Jesus er helt sikkert sand - i modsætning til mange andre historier om Jesus). <s.d. Susanna-historie på [33](#)>

Og hvorfor netop denne historie sandsynligvis er meget mere sandsynlig for at handle om den virkelige Jesus end resten af Johannesevangeliet og Det Nye Testamente generelt - se under [88](#).

"beskyttere", som de også blev afpresset af, for det er faktisk ikke tænkeligt, at det kun var romerne og de jødiske myndigheder, der krævede penge, for med sådan noget er der altid andre, der vil "tjene med", og som så også "hjælper", så man faktisk kan udøve det lukrative erhverv som tolder.

Det, Jesus oplevede her, som vi i dag ville sige som en undersøgende journalist i mafiaens typiske "forretningsområder", penge og sex, og især hvordan kvinder blev afpresset og udnyttet, må have gjort ham meget vred. Hans engagement mod den foregik derefter gennem en offentlig anklage (som senere blev brugt til prædikener). Og han så naturligvis ikke kun alfonserne og "beskytterne", dvs. de direkte "forbryderringe" eller også halvverdensmafiaen, som skyldige, men han så også de yderligere bagmænd, nemlig samfundets hæderlige autoriteter, dvs. præsterne, farisæerne og de skriftkloge. For de organiserede alle kun en grundlæggende "tom kult" og opfandt og fortalte fromme historier om Gud. Men når det kom til de virkelig vigtige ting, som Jesus var stødt på, så de den anden vej og lod det hele passere. Og denne passivitet var bestemt ikke rent tilfældig og helt ubevidst for Jesus, men den var bevidst for ham, her var der tale om en mere eller mindre tavs sammensværgelse med gerningsmændene, så at sige mafiaens afslutning. Jesus havde altså engageret sig i kampen mod sin tids mafia, som stod bag alting!

Ja, passer alt dette ikke lige ind i det, der trods alt er overleveret fra Jesus: "Mod synden, mod hyklerne, for kærligheden"?

Og sådan er det: Et enkelt virkelig solidt bevis kan i en uklar sag fuldstændig omstøde alle andre teorier - især dem om Jesus. Så jeg tror, at jeg har fundet den rigtige Jesus.

5. for hvilket han blev "fjernet" på grusom vis.

Problemet var nu, at Jesus måske havde haft stor succes med sine bestræbelser "mod synden osv.", og at han derfor var populær blandt sine jødiske medborgere, som allerede havde forstået, at han forsøgte at befri dem for halvverdensmafiaens pest. Men sidstnævnte lagde naturligvis også mærke til dette og regnede i betragtning af hans popularitet med, at han kunne være farlig for dem. Og i en snedig retssag ville mafiosi fra demimonden måske have klaret sig som anklagerne eller de falske vidner i Susanna-historien?

Under alle omstændigheder hørte mafiosierne så at sige græsset gro - og kom Jesus i forkøbet og tog forholdsregler for at få ham ud af verden på den grusomste måde (med hårde midler, hvilket ikke er usædvanligt i "denne branche"), så længe de stadig havde mulighed for det og før han officielt startede her og så slap han muligvis også af sted med det, og så "fik de det" selv.

Under alle omstændigheder forklares Jesu torturdød på denne måde meget plausibelt.

Halvverdensmafia og "look-aways" eller endog "admitters": Sådan fungerer det med mafiaen.

En mafia har altid to grupper af personer for at få den til at fungere:

Dem, der er gerningsmænd. Og det er dem, der lokker piger fra fattige lande til rige lande med falske løfter, som voldtager dem, nogle gange også under påskud af kærlighed, og som derefter sender dem ud i prostitution, dvs. sælger dem til bordeller eller lejer dem ud. Men vi behøver ikke altid at kigge så langt væk, for denne type mennesker omfatter også først og fremmest Don Juans, dvs. de drenge og mænd, der ikke har nogen skrupler eller hævninger med hensyn til at aflive jomfruer, især hvis de udtrykkeligt har lyst til at gøre det.

Og de andre er de såkaldt velopdragne godgørere, som ved at se den anden vej og holde munden lukket er de perfekte igangsættere. Det er altså dem, der lærer de unge en falsk moral, og her er det KDSS's (se s.9), og som således blokerer for al uskadelighed, som efterlader pigerne dumme og uvidende 119 om, hvad der er forkert og hvad der er rigtig moral, som opdrager dem til kropsfjendskab og skamfuldhed - så de en dag formelt vil søge sådanne gerningsmænd for at blive befriet.

Så, kære læser, du, som måske også er pædagog: Nu kan du for en gangs skyld overveje, hvilket parti du tilhører ...

6. Selv Jesu ånd er fjernet med et kunstværk fra en "Relotius-redaktion": Det Nye Testamente.

(Note: Claas Relotius, *1985 var journalist og reporter og modtog mange priser, især SPIEGEL. Han blev berømt i 2018, fordi nogle af hans vidunderlige reportager var helt eller delvist opdigtede).

a) Spørgsmålene om HVEM og HVORFOR det nye testamente blev opfundet.

Men efter Jesu korsfæstelse viste det sig, at Jesu idéer på ingen måde var døde med den; han havde trods alt talt offentligt i tre år (eller kun to, ifølge nogle) om sine erfaringer med demimonde og muligvis om sine planer om at gøre noget ved dem. Og ikke kun til folk, der boede i Palæstina, men til folk fra hele den daværende verden, for hans taler omfattede ofte pilgrimme til Jerusalem fra fjerne egne.

Og i det mindste nogle af disse mennesker begyndte nu at slutte sig sammen for at fortsætte i Jesu ånd, det vil sige i den korsfæstedes ånd, for det så jo ikke meget anderledes ud overalt i verden. Og fordi Jesu ideer nu også engang var gode og engang virkelig revolutionerende, kunne disse "Jesus-tilhængere" stadig blive farlige for "halvverdensmafiaens pest".

Så hvordan kan man som mafioso forhindre, at dette en gang bliver virkeligt?

Nu er det tænkeligt, at en af de samme mafiaer, som havde bragt Jesus til korset, fik den idé at infiltrere en af dem, som var egnet til det, ind i Jesu tilhængere i henhold til fidusen med "undercover efterforskere" 166 og derefter også vende deres synspunkter op og ned indefra. (Der kan naturligvis også være flere "undercover-efterskere").

Enten stillede netop denne Saulus, som senere i sin beskedenhed kaldte sig "Paulus", dvs. "den lille", sig selv til rådighed, eller også faldt valget på ham, fordi han altid havde tiltrukket sig opmærksomhed med sine tidligere taler, sin fremragende intelligens og sin ambition.

Og denne Paulus fik først og fremmest til opgave at sørge for, at man i det mindste glemte den virkelige Jesu virkelige bekymring. Proceduren med at glemme var en "damnatio memoriae" 129, som romerne kaldte det at bringe en person, hvis ånd man ønskede at slippe af med, officielt til tavshed. Og der er to mulige trin for denne forglemmelse: Det første skridt: Man opgraderer denne person rent eksternt - om muligt til en højde, der ikke længere kan betvivles. Så i vores tilfælde er han "forfremmet" til Guds søn med jomfrufødsel og opstandelse og himmelfart osv. "forfremmet." Men selvfølgelig er denne forhøjelse i virkeligheden en devaluering i retning af verdensfjendskhed. Og det andet trin, som er mest beslægtet med det første: Hans sag forfalskes med alle mulige og umulige former for misinformation. Det er ligesom en fil, der skal slettes fra en harddisk: Du kan ikke bare "slette" den med det samme, for så er den ikke rigtig "væk"; du er nødt til at overskrive den med en ny fil - først da er den virkelig slettet. Så "viskerne" opfandt en meget smart ny biografi om Jesus med en ny lære, som i nogle tanker lød som det, Jesus ønskede, så overfladiske lyttere ikke ville mistænke noget, men som i grunden var noget helt andet. De benyttede sig nu meget dygtigt af forskellige eksperter, som således konstruerede en helt ny Jesus og bragte ham "blandt folket".

Vi kan altså sige, at Det Nye Testamente enten er et komplet bestillingsarbejde fra demimonde-mafiaen - eller at i det mindste de vigtigste passager i Det Nye Testamente stammer fra de kredse, der var forbundet med mafiaen. Jeg tror, at det mest er de passager, der er plagiater fra de sædvanlige mysteriekulter, eller endda plagiater fra buddhistiske tekster.

Og Paulus og hans team (eller "klike") gjorde nu deres ting rigtig godt i forhold til deres klienter, og de udviklede således grundlaget for en ny doktrin 116 eller "konstruerede" den nye kristne religion, som vi kender den i dag. Så blandt disse eksperter var der også buddhistiske munke, simpelthen fordi der er en særlig viden i det, som kun "professionelle" kan have, som er hjemme i buddhismen. Derudover var der eksperter fra den jødiske religion (som kun kunne være hyrede skriffkloge), for i Det Nye Testamente er der

også 60 henvisninger til Det Gamle Testamente - og det er også kun muligt med ekspertviden. På den anden side var der ikke brug for særlig ekspertise til at indflette "komponenter" fra de andre hedenske religioner, som var almindelige på den tid, såsom jomfrufødsel osv.

Og her begynder den nok største kriminalsag i religionernes og måske endda menneskehedens historie!

Under alle omstændigheder er denne gruppe af mennesker, som havde formået at infiltrere og korrumpere Jesus-tilhængernes idéer, præcis det, vi kalder en mafia i dag. Og da denne mafia havde at gøre med seksuelt misbrug (eller også med misbrug af seksualitet), her med prostitution, er det netop en blæksprutte i samfundet, som havde infiltreret det jødiske samfund på den tid, eller blot en "halvverdensmafia". Man kunne ikke se den, men man kunne mærke den, for den var allestedsnærværende - som en mafia.

Jeg har også skrevet til Christian Lindtner om denne tese, og han fandt også meget i orden, han accepterede også min vurdering af Jesus, nemlig at han var den, der ville genetablere den oprindelige jødiske utopi. Kun med hensyn til Saulus eller Paulus (som han senere kaldte sig selv), som jeg her ser som den store modstander af Jesus, var han ikke enig. For jeg havde ikke kun set Jesus, men også Paulus som et realistisk menneske. I virkeligheden var Paulus også en konstruktion fra buddhismen: "Man kan spore Paulus tilbage til Pûrnas i Lotus sitra - den mest veltalende af alle disciple", sagde Lindtner.

Jeg vil dog gerne holde fast i min version, at Paulus virkelig var et realistisk menneske. Om Lindtner har ret, eller om jeg har ret med hensyn til Paulus' synspunkt, om han har eksisteret eller ej, er efter min mening ikke vigtigt, vigtigt er kun den virkelige Jesus (med hans bekymring), som var før Paulus og ikke har noget med ham at gøre. Og efter min mening er det tydeligere i min version. Se også, hvad andre mener om Paul under note 125.

b) Paulus' rolle i Jesu fordærv i: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (engelsk: 2007).

Ikke kun den engelsk-jødiske talmudforsker ved Leo Baeck College i London, Hyam Maccoby, antager først og fremmest, at Jesu død på korset som et "offer på korset, som Jesus bevidst har søgt" er en konstruktion af Paulus - og på den baggrund også alt det, som vi i dag betragter som kristent, dvs. også hele Det Nye Testamente. Selvfølgelig kunne Paulus' medarbejdere også have været involveret i dette. Der har jo længe været en mistanke om, at vores tro blot er en bedre senantisk mysteriekult, men nu er det blevet tydeligt, at det faktisk er tilfældet, og hvordan det hele hænger sammen.

Årsagen er: Paulus var vokset op som barn og ung i Tarsus i Kilikien, og der var en imponerende festlig kult til ære for guden Attis (og også Adonis), som også havde oplevet et blodigt martyrium. Og den unge Saulus må have væ-

ret så glad for det, at han tog udgangspunkt i Jesu død på korset - svarende til Attis-kulten - som grundlag for en kult omkring Jesus. Så når Lindtner siger "Jesus er Buddha", ville Maccoby sige - og gå til sagen - "Jesus er Attis". Så denne "tilføjelse" Paulus skabte en ny religion (eller endog denne senantikke mysteriekult), som vi kender den i dag, og som ikke har noget at gøre med den virkelige Jesus engagement 161.

Paulus' ideologi - Jesu ideologi (udtrykket "ideologi" 153 bruges her neutralt i betydningen "idélære").

A. Paulinsk ideologi: problemet med "seksuelt misbrug" behandles indirekte.

1. Gud har givet os moralske bud, men mennesket er af natur svagt og disponeret for at synde. Derfor har han brug for forløsning, så han ikke bliver henvist til evig fordømmelse i helvede efter sin død. Ved sin offerdød på korset købte Jesus 170 så at sige denne frelse for os og gjorde dermed Gud barmhjertig.

2. Denne forløsning forpligter os til at handle moralsk her og nu, også i seksualiteten. Derfor er der i Paulus' ideologi synder i forbindelse med seksualitet og de tilsvarende forbud.

3. Men erfaringsmæssigt overtræder folk - som sagt - de guddommelige bud igen og igen. Denne overtrædelse af budene er imidlertid fra begyndelsen indregnet i den "paulinske ideologi", for Paulus må have vidst, at forbud med den dertil hørende irrationelle, dvs. meningsløse frygt aldrig har hjulpet, især ikke i spørgsmål om seksualmoral. Og derfor er det en del af konceptet at overtræde forbuddene, så fra begyndelsen gør ingen en reel indsats for at finde egnede måder, så buddene virkelig kan blive overholdt.

4. I det mindste kan de, der tror på Gud og på forløsningen til et bedre liv efter døden gennem Jesus, være sikre på Guds barmhjertighed og tilgivelse, som Jesus fortjente for os gennem sit offer på korset. Under alle omstændigheder er formidlingen af tilgivelse med udsigten til en bedre verden efter døden (som man måske tror på eller måske ikke tror på) en patenteret forretningsmodel i den paulinske ideologi 125.

Den paulinske ideologi handler først og fremmest om et fællesskab 123 (eller endog - mere åbenlyst - et klubmedlemskab), hvor man tror på alt dette, og hvor man beder om mirakler, så alting bliver bedre, især moralsk set.

B. Jesu ideologi: Problemet med "seksuelt misbrug" er direkte behandlet!

Jesus er ikke interesseret i en typisk efterlivsreligion, men i den oprindelige jødiske tilgang til livet her og nu. **Jesus gik ud fra, at ethvert menneske i sagens natur er velvilligt og derfor også yderst moralsk 115. Men denne moralske holdning ødelægges som regel bevidst eller uagtsomt, i hans tid især ved afpresning (i dag mere ved manipulation 119, så især pigerne tror, at de gør det frivilligt) i retning af en skindmoral eller også en erstatnings-**

moral 127 i stedet for en fornuftig ægte moral. Jesus' mål her var en opfyldt menneskehed, og det opnås bedst, når hindringerne for ægte moral i forholdet mellem kønnene fjernes. For os i dag ville det betyde, at vi ikke længere skal manipulere de unge mennesker med tvangstanker, frygt og falske vejvisere, men at vi skal give dem ordentlig information om ægte og falsk moral med den kropsfjendtlighed, der er typisk for denne falske moral, og om fordelene ved en ægte moral uden kropsfjendtlighed. På denne måde kan sidstnævnte så blive så tiltrækkende, at det endda leves med stor glæde, og at der så at sige kommer en udpræget glæde ved de <divine> bud.

Vi kan måske sige, at Paulus' ideologi handler om terapi, at folk kan leve med misbrug af seksualitet, mens Jesu ånd ville være profylaktisk, at et liv uden sådanne synder er så spændende og attraktivt, at de slet ikke opstår i første omgang. Det er ikke så vigtigt, om folk tror på Gud i processen eller ej, om de har den rigtige religion eller ej, eller om de slet ikke har nogen religion. Det vigtigste er, at glæden ved at være menneske uden synd i et konkret liv er der, for det er i Jesu forstand og generelt HANS mål - og for alle mennesker!

Det er også irrelevant, hvordan Paulus kom til sin nye "opgave", efter at han, som Maccoby skriver, var blevet "afvist" af farisæerne. Han havde sikkert søgt dem som discipel, men de ville simpelthen ikke have ham, fordi de ikke mente, at han var egnet.

I Apostlenes Gerninger fortælles det, hvordan Saulus, som først var forfølger af Jesu tilhængere, omvendte sig, fordi han angiveligt havde den berømte Damaskus-oplevelse, hvor den opstandne Herre viste sig for ham.

Det er dog sandt, at denne Paulus aldrig var holdt op med at forfølge Jesu tilhængere eller "gøre dem uskadelige", han havde blot ændret metode og fortsatte nu kun udryddelsen af den virkelige Jesus med andre midler: Så Damaskus-oplevelsen med omvendelsen var kun en finte, der var ingen neutrale vidner til den. Det lykkedes ham dog ikke at narre alle, især de kristne i Jerusalem under ledelse af Jesusbroderen Jakob havde ikke meget til overs for Paulus. Under alle omstændigheder var han i stand til at slå to fluer med et smæk ved at simulere Damaskus-oplevelsen og ved at foregive at have haft et syn af den opstandne Jesus med de tilsvarende åbenbaringer og ved at foregive at være loyal over for Jesus-tilhængerne, så at sige: han kunne suge til sig hos mange gamle Jesus-tilhængere og opnå troværdighed hos dem og derefter pådutte dem sin opfattelse af Jesus som den eneste korrekte opfattelse af Jesus.

Paul var så at sige en forløber for kansli-spionen Günter Guillaume (1927-1995), som i virkeligheden altid var DDR-agent (1956-1974), og som var blevet medlem af SPD som foregivende DDR-flygtning, og som til sidst med sit organisatoriske talent og sin også her foregivne linjetroskab til SPD

formåede at vinde selv partiledelsens og også den daværende kansler Willy Brandts tillid og endda blive hans højre hånd.

Men hvis noget som det med Guillaume havde været alt! Paulus var også en forløber for journalisten Claas Relotius, som indtil sin "afsløring" i 2018 skrev vidunderlige reportager fra hele verden for det tyske magasin SPIEGEL og andre tidsskrifter, som var så fremragende, at han endda modtog mange priser. Kun lige netop disse reportager var meget ofte delvist eller endda helt fiktive, eller han havde interviewet og skrevet om personer, der slet ikke eksisterede, eller ændret udtalelser fra virkelige personer. Spørgsmålet er naturligvis, hvorfor Relotius ikke blev opdaget i så lang tid. Jeg tror, at Jörg Thadeusz, tidligere moderator ved uddelinger af journalistpriser og jurymedlem ved den tyske journalistpris, har fundet det, som jeg anser for at være en plausibel årsag: "I udvælgelsesprocessen for journalistpriser er et bestemt verdensbillede "fastlagt". Der uddeles en pris til den, der "bekræfter dette billede så glimrende som muligt med en god historie". Så om Paulus også havde forstået bedre end Jesus, husbyggeren fra Nazaret, hvad folk ønskede på den tid, og at han derfor havde givet dem en "mere spiselig teologi" end Jesus? Og kunne det ikke stadig være det samme i dag? (Bemærk: Min erfaring er dog, at unge mennesker, der stadig har "alt" foran sig, tænker anderledes - de er stadig modtagelige for høje utopier!)

Under alle omstændigheder gjorde Günter Guillaume og Claas Relotius ikke rigtig nogen skade i deres arbejde som henholdsvis agenter og journalister, de kunne ikke gøre meget. Paulus var helt anderledes! Han forvandlede Jesu revolutionære engagement i et nyt menneske, der ikke længere var bestemt af forbrydere og vildfarne, til en i bund og grund bleg og, i hvert fald i modsætning til det, Jesus havde i tankerne, forholdsvis let senantisk mysteriereligion, hvor i sidste ende stort set alt forblev ved det gamle - bortset fra den nye titel "Jesu Kristi evangelium". Paulus' store kast var først og fremmest, at han omfortolkede Jesu død på korset i sin kamp mod demimonde-mafiaen til en blodig offerbegivenhed, der snarere var frivilligt valgt af Jesus, dvs. til en offerdød, som han også kendte den fra guden Attis i sit hjemland Tarsus og Kilikien.

Og således konstruerede Paulus og hans "team" (eller også hans medskyldige) 150 "Kristus", dvs. et billede af Jesus, præcis som kunderne ønskede det. Selvfølgelig var de ikke dumme, og derfor indarbejdede de i denne Kristus minderne om den virkelige Jesus, for så vidt de stadig eksisterede mundtligt eller måske skriftligt "blandt folket". Måske var der også en reel konkurrence om, hvem der havde succes med at lancere de mest vanvittige historier i troen hos Jesu tilhængere? Dermed vakte de måske ikke mistanke, eller næsten ikke, fordi de erstattede eventuelle konkrete konfrontationer med demimonde-mafiaen, som man stadig huskede nogenlunde, med ret generelle sætninger "mod ondskaben", som lød som den virkelige Jesus, men som ikke gjorde nogen ondt mere og frem

for alt ikke på nogen måde forstyrrede demimonde-mafiaens gang.

Og det er her, at den danske sanskritforsker Lindtner kommer ind i billedet med sine resultater om, at Det Nye Testamente i vid udstrækning er et plagiat af ældre buddhistiske tekster. Disse tekster dannede sammen med henvisningerne til den jødiske bibel grundlaget for et helt nyt syn på Jesus, som blev redigeret af en "Relotius-redaktion", hvor Paulus så at sige var "hovedentreprenør" eller i det mindste idegenerator efter alle kunstens regler. Den virkelige Jesu tilhængere dengang vidste ikke meget om ham, måske havde de hørt ham en enkelt gang under hans taler i en synagoge eller i ørkenen, men ellers vidste de intet eller næsten intet om ham, hvilket nok ikke længere er tilfældet i dag. For i dag er medierne altid klar til at rapportere mere og mere om en person, der på en eller anden måde tiltrækker sig opmærksomhed. På den måde var Jesu modstandere i stand til at sprede en forfalsket historie om Jesus til verden.

Datoen for, hvornår skrifterne blev skrevet, svarer sandsynligvis til mange af de datoer, som teologer i dag har fundet ud af, **bortset fra at disse skrifter ikke blev skrevet som propaganda FOR Jesus, men som et sofistikeret arbejde med desinformation IMOD Jesus 149**, eller i det mindste imod den virkelige Jesus. Og således blev Jesus ikke blot gjort til Guds søn 23 (efter et velkendt senantisk mønster, dvs. ved en jomfrufødsel med en guddommelig far), men hans disciple blev også gjort til forfattere, som naturligvis også var øjenvidner. På denne måde blev skrifterne også gjort ærværdige nok til, at de blev betragtet som sande, og ingen turde længere tvivle på dem. Men Jesus var ikke en søn af Gud (eller i bedste fald et barn af Gud, som vi alle er Guds børn), og skrifterne i Det Nye Testamente blev som nævnt ikke skrevet af Jesu disciple. Normalt bliver denne pseudo-epigrafi om, at evangeliernes forfattere var Jesu disciple, dvs. øjenvidner, altid på en eller anden måde "fromt" begrundet, men jeg tror, at denne foregivelse blot er endnu et smart mafiatrik.

Så det er et spørgsmål om, hvem der har skrevet Det Nye Testamente, og også om spørgsmålet om, hvad den virkelige Jesus var for en person. Så han var om en virkelig revolutionerende tilgang på det tidspunkt, men der var de indflydelsesrige kredse ikke med og vendte skuden, før det var for sent for dem, analogt med Susanna-historien. Og Jesus' sag blev perfekt afvæbnet ved at gøre den til en relativt harmløs mysteriereligion, som var ret typisk for den tid.

Under alle omstændigheder lykkedes det efterhånden mafiaen at slette mindet om den virkelige Jesus så vidt muligt og dermed også at afværge hans engagement så at sige perfekt - en mafia er simpelthen en samvittighedsløs sammenslutning 154.

Jeg vil dog gerne her tage fat på det mulige spørgsmål, om Paulus eller Saulus og de andre forfattere af vores kristne tros hellige skrifter virkelig var så afskyeligt ondskabsfulde, som det først ser ud til her. Det er også muligt, at det kun var kommissærerne, der var virkelig ondskabsfulde, og som med

succes havde held til at spænde Saul og de tilsvarende specialister fra den buddhistiske og jødiske religion for deres vogn med smukke og meget humant klingende begrundelser. De kunne have overbevist dem om, at Jesu ideer stadig var meget halvfærdige og kortsigtede og grove og ville forårsage unødvendige konflikter blandt gode borgere og derfor skulle revideres og sættes på et mere sofistikeret og civiliseret niveau. Og vi skal også huske på, at der altid er to personer involveret i et bedrag, nemlig dem, der bedrager, og dem, der ønsker at blive bedraget - fordi de ikke rigtig ved noget om nogle ting, der ikke gik så godt i deres liv, og derfor ikke ønsker at have mere med dem at gøre. I denne henseende har de traditionelle religioner altid også et "let spil" 131 Så netop Paulus, som på en vis måde også var et religiøst geni, kunne med stort engagement udvikle sig fuldt ud med sin "nyfortolkning". Kun lige han var desværre en bedrager, og det var evangeliernes forfattere også. Og sidst men ikke mindst har vi Paulus at "takke" for kvindehadet, kvindefjendskabet og antisemitismen i vores kristne tro indtil i dag. Hos Jesus er der også bud, men de tjener mere i betydningen "regler for et fornuftigt og vellykket liv", ikke til at indsnævre mennesket, men til dets fulde udvikling - men man skal kende dem fra ungdommen, så man kan indrette sig derefter.

Og her vil jeg gerne begrunde, hvorfor jeg ikke henviser til Det Nye Testamente, eller kun meget lidt, og foretrækker andre kilder: De nytestamentlige skrifter forekommer mig alle at være upålidelige. De er alle konstrueret i Paulus' og mafiaens forstand og "renset" ud fra det, man stadig vidste om den virkelige Jesus, og det, der ikke passede forfatterne. Og når denne udrensning ikke fungerede, fordi en begivenhed simpelthen var for velkendt, blev der i det mindste foretaget en nyfortolkning. Men se også note [159](#).

c) Og derfor har vores kristendom i dag intet eller næsten intet at gøre med den virkelige Jesus!

I stedet for at genoprette de oprindelige jødiske værdier, som Jesus tydeligvis ønskede, skabte de kristne en ny religion, som (næsten) intet har med hans hensigt at gøre.

Ikke kun modstandere af troen hævder, at historierne om Jesus i Det Nye Testamente ikke har noget historisk grundlag, men de fleste teologer tvivler sandsynligvis også på, at den virkelige Jesus er det historiske grundlag for Det Nye Testamente. Det betyder altså, at i hvert fald ifølge dem er det meste af det, som vi får at vide i Det Nye Testamente, mere eller mindre frit opfundet eller overtaget fra andre religioner eller også en bevidst forfalskning [149](#) af en konkret Jesus, som faktisk engang har levet og virket. Som supplement til teksten på side 5 om "senantisk mysteriekult" har teologerne således også for længst fundet ud af mere:

- Den Jesus i Det Nye Testamente har intet eller næsten intet at gøre med den virkelige Jesus, som engang levede. Teologerne skelner

derfor mellem "Kristus i Det Nye Testamente", dvs. "Kristus i forkyndelsen (eller også gr. Kerygma)", og "den historiske (eller historiske) Jesus" 67. Og således siger disse kritiske teologer: "Om den historiske Jesus ved man så godt som ingenting". Under alle omstændigheder er evangelierne ikke biografier om Jesus 158. Kristne "fundamentalister" tager dem (eller endda Det Nye Testamente) dog stadig bogstaveligt.

- Læren om Jesu selvopofrelse med henblik på menneskehedens forsoning var bestemt ikke noget, som den virkelige Jesus havde i tankerne. Der har således aldrig været en nadver med de velkendte indstiftelsesord.
- Højest 5 % af alle Jesu ord i Det Nye Testamente er virkelige Jesu ord (ifølge den protestantiske nytestamentlige forsker Gerd Lüdemann). Om "forvirringen" i den tidlige kirke s. 151.
- Ingen ved, hvem der har skrevet Det Nye Testamente, og i hvert fald var forfatterne af evangelierne ikke disciple af Jesus, hvis navn de er kendt under. Vi har her at gøre med en pseudoepigrafi, dvs. en navneforfalskning. Der er heller ingen, der ved, hvordan disse skrifter kom ind i Jesus-kirkerne, som eksisterede kort efter Jesu død, så de blev accepteret.
- På Jesu tid kunne man være en god jøde med eller uden tro på et liv efter døden. Det er derfor logisk, at den virkelige Jesus ikke var optaget af en tro på et liv efter døden, men af et bedre her og nu.
- Grundlæggende er den virkelige grundlægger af vores tro Paulus, som sluttede sig til de kristne kun få år efter Jesu død, og som var temmelig ligeglad med den virkelige Jesus i sin undervisning. Derfor er vi faktisk ikke "kristne" (hvis vi for en gangs skyld lader "Kristus" være et navn for Jesus), men paulister, dvs. ikke jesuitter, fordi det, der udgør vores religion, er Paulus' lære.
- Baggrunden for den nuværende kristne ideologi er hovedsageligt græsk filosofi, men Jesus havde intet med den at gøre, han var jo jøde.
- Mange ligheder med den ældre buddhisme er umiskendelige.

I mellemtiden ved i det mindste de store kirker med deres teologiske fakulteter alt dette, og det gælder i hvert fald også for de statslige universiteter.

Nøgternt betragtet er kristendommen, som vi kender den i dag, en synkretisme eller et "miskmask af trosretninger" fra indholdet af den jødiske religion, buddhismen og den hedenske religion på Jesu tid.

d) Men der er (forhåbentlig altid) en løsning

Derfor skal mindet om den virkelige Jesus' medvirken elimineres for enhver

pris; hans damnatio memoriae er også lykkedes særdeles godt, i hvert fald indtil videre. Men jeg tror, at det er som i enhver straffesag: De, der ønsker at dække alle spor og fjerne alle indicier, der peger på det virkelige hændelsesforløb, kan ikke være helt perfekte. De overser altid noget, eller det er aldrig muligt at fjerne alting perfekt. Så denne rønske landmand, min nabo, fik mig på sporet til at se syndehistorien i Johannes 8 på en anden måde. Sidst men ikke mindst synes jeg at have nået højdepunktet af foragt for kvinder på den tid, for kvinderne talte heller ikke meget i andre henseender.

Måske var der dog trofaste tilhængere af den virkelige Jesus blandt forfatterne af Det Nye Testamente på den tid, som, selv om de ikke fik deres vilje, indføjede passager i teksterne, der pegede på den virkelige Jesus, så senere tilhængere kunne finde ud af, hvem han var? Vi kender sådanne "procedurer" også fra vores samtid: Under den kinesiske kulturrevolution skulle f.eks. alle gamle kulturværdier ødelægges. Ressourcestærke og sofistikerede "ødelæggere" har nu dækket uvurderlige steler med konfucius-inskriptioner med stuk og malet Mao-citater på dem. Og Mao-citater måtte ikke destrueres. Konfucius-stelerne blev derfor bevaret, fordi senere generationer nemt kunne fjerne stuket. Og sådan er det også med gamle tekster: Vi skal bare genkende og finde de rigtige spor og spor og fortolke dem korrekt. Et fingerpeg om, hvad der ikke er rigtigt og ikke sandt her, er de urealistiske mirakelhistorier. Jeg tænker også på Paulus' Damaskus-oplevelse og de åbenbaringer, som den angiveligt genopstandne Jesus gav ham. Og et fingerpeg for mig om, hvad der er rigtigt og sandt og også hvad der er specielt ved Jesus, er f.eks. også historien om, hvordan han genkender den virkelige baggrund for den planlagte stening af den "syndige kvinde" og redder hende fra stening ved sin modige indgriben. Ja, vi kender ikke noget lignende eller noget tilsvarende konkret fra nogen anden religionsstifter, hverken fra Buddha eller Muhammed. Det er for mig et næsten sikkert bevis på, at vi således er på det varme spor af den virkelige Jesus [122](#).

Selvfølgerlig kan man spørge, om det er alt, hvad der er ved Jesus? Jeg tror, at enhver, der taler sådan, ikke har forstået, hvad "genialitet" er. "Genialitet" er ikke at udvikle og proklamere nogle store og meget spirituelle ideer om Gud og mennesket, men at finde det rigtige "akupunkturpunkt" for noget, der er forkert eller bare sygt, og anvende det der. Jeg sammenligner problemet med, når der er noget svært galt med en bil eller en computer. Det handler ikke om at blive begejstret for den store idé med bilen eller computeren og udbryde storslåede sætninger om de bedste biler, men om at finde den specifikke fejl og rette den. Det kræver dog måske håndværk og manuelt arbejde snarere end omfattende akademisk forskning og indsigt, og man skal også være villig til at komme under en bil og blive beskidt nogle gange. Og et sådant håndværk tror jeg fuldt ud gælder for Jesus, som havde fundet et så afgørende punkt og forsøgte at løse det. Og han var ikke kun optaget af banal impulsafkald, dvs. at lade være med at gøre noget, men også af

fordelene ved generel korrekthed. Lad os forestille os, at alle overholder de guddommelige bud med absolut sikkerhed. Det vil sige, at ingen længere behøver at frygte, at en anden vil krænke dem - og hvilken sikkerhed og frihed det ville betyde! En meget stor rolle spiller en høj seksualmoral [160](#) - jeg håber at have forklaret fordelene ved det på en plausibel måde her.

Jesus er nu blevet forhindret i at løse det - så vi må fortsætte lige her, og selvfølgelig som det passer til vores tid. For det problem, som Jesus var stødt på, er stadig ikke blevet løst!

B. Straffesagen om "seksuelt misbrug" og et løsningsforslag

Jeg ønsker virkelig ikke at være en Savonarola (bodsprædikant i Firenze 1452-1498) og ønsker derfor ikke at bebrejde nogen noget fra hans fortid, jeg er kun interesseret i, at alt negativt ikke gentages igen og igen, selv om det ofte meget let kan ændres. Og jeg tror nu, at det vigtigste her først og fremmest er, at vi simpelthen nogle gange bør se nærmere på, hvorfor "noget negativt" sker, og hvordan det kunne gå anderledes og bedre.

Så lad os tage et kig på det!

Når voksne misbruger unge mennesker seksuelt, er det almindeligvis opfattet som kriminelt, og de, der "begår" sådanne overgreb, straffes nu, i det mindste når overgrebene bliver åbenlyse. Men når voksne instruerer unge mennesker i at misbruge hinanden, anses dette nu for normalt og endda for god "moderne pædagogik", som også bakkes op af såkaldt anerkendt videnskab (se naturalistisk fejlslutning 117). Jeg mener dog også, at noget af dette er direkte kriminelt og direkte pseudovidenskab. I det mindste er det helt klart manipulation, så længe de unge mennesker ikke får tilbudt et alternativ, der præsenteres som mindst lige så attraktivt som det, jeg opfatter som en manual for gensidigt misbrug. Og den, der kunne tilbyde et sådant alternativ, men som ikke gør det, f.eks. fordi han ikke ser sig selv som ansvarlig, selv om muligheden for mægling allerede ville være til stede, er han så ikke også en forbryder? I forbindelse med tyveri er der et ordsprog, der siger "hegnet er lige så slemt som hegnet" - gælder dette ordsprog ikke også her for den person, der ved ikke at gøre noget i sidste ende gør misbruget muligt? Det er min erfaring som lærer, at unge mennesker bestemt er åbne for et alternativ, se s. 47.

1. Især unge mennesker er meget moralske væsener!

Problemet med dette punkt er først og fremmest, at der findes en såkaldt sikret generel viden om unges seksualmoral, dvs. hvordan unge mennesker i dag er, og hvad de ønsker. Men i en personlig samtale (hvis det overhovedet er muligt) er alting helt anderledes - i hvert fald for en stor del! Mens jeg skriver dette, er jeg på en rejse til Sydamerika og kommer hurtigt i kontakt

med andre mennesker på en måde, som det er svært eller umuligt at komme i kontakt med hjemme i Tyskland. For eksempel i Lima med en dejlig pige fra Nordtyskland, en gymnasieelev, der lige har været på en jordomrejse. Og tilfældigvis kom vi også til "mit emne". Med udgangspunkt i min religionsklassens bekymring for ægte monogami havde jeg netop fortalt ham mine ideer om en attraktiv afkald på drev, og jeg flettede også min pegefinger og midterste finger sammen for at foreslå, hvordan "han og hun" også kunne være sammen - kun med hudkontakt og ingen penetration, for penetration var slet ikke mulig i den stilling. Jeg fejede derefter de (ungpigeagtige, uskyldige og nervøse) bekymringer, som pigen startede med, til side med ordene "den, der forbyder alt, opnår kun, at alting bliver gjort til sidst" 157 - og jeg havde indtryk af, at der var noget, der havde "klikket" med pigen i mit sind. På en eller anden måde syntes der at være sket noget som en frigørelse med pigen, for på billedet (som hun spontant og tydeligvis var villig til at tage) ser hun slet ikke afvisende og irriteret ud, snarere tværtimod, synes jeg i hvert fald ... Efter sådan en oplevelse vil jeg i hvert fald gerne være lærer igen! Og der er en lang række muligheder for nydelse i egen og andres krop ud over penetration og tilfredsstillelse, som man kan fortælle de unge mennesker om. Du kan også opfordre dem til at opleve naturens og kulturens skønheder sammen. Nogle vil gerne sige til mig, at jeg er illusionist, for i dag er alting helt anderledes med de unge mennesker - men et sådant møde som med denne gymnasieelev styrker mig endnu en gang i min overbevisning om, at "i sådanne ting" er intet anderledes i dag, vi har her kun et typisk "stilhedsinspiralfænomen" foran os (efter meningsmåleren Noelle-Neumann). Og når jeg tænker på, hvor godt jeg kunne henvise til den "jødiske oprindelige religion" i dag "i disse ting"!

2. Som om der findes en mafia, der snedigt ødelægger de unges høje moral.

Jeg kender nu f.eks. Petra Reskis (født 1958) bog om mafiaen i Italien ("Mafia. Von Paten, Pizzerien und falschen Priestern") og ved, hvordan den italienske mafia rækker sine arme overalt som en blæksprutte, altså også til os. Der er også en artikel i WELT af 28.5.2019 "Den russiske mafia er allestedsnærværende i Vesten" af Julia Smirnova om, hvordan den russiske mafia har infiltreret og dominerer os. Men i grunden er alt her dybt mystisk for mig, f.eks. hvordan mafiaen fungerer, hvordan den drives, hvordan den formår at rekruttere nye medlemmer. Er den ledet efter et hierarkisk system, dvs. et system som den katolske kirkes, hvor en leder står i toppen, og alle de andre arbejder hen imod denne top som i et storslået hjulværk og ledes dog også af denne? Eller drives den som en hvepse-stat, hvor alle - uden nogen særlig vejledning - gør deres arbejde og dermed bidrager til det almene vel - og i krisesituationer griber til våben og kæmper, selv uden nogen særlig opfordring, for at afværge en fare for "staten"? Jeg har ikke lyst

eller interesse i at blive specialist i mafiaen og gå dybere ned i emnet "Mafiaen i dag", især fordi jeg ikke ved, om det overhovedet ville være til nogen nytte. Men mafia eller ej, vi ser effekter, der er som om, at der er en mafia, der styrer os! Se en ret fin konspirationsteori i den næste boks - det er selvfølgelig fri fiktion! Det er kun ment som en opfordring til at gøre moralsk pædagogik anderledes:

Fiktiv samtale Upper Devil - Halvverden Upper Mafioso

Obermafioso: Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre, folk er bare for moralske, de leder kun efter partneren til den store kærlighed, de vil ikke have andet. Derfor er der ingen kvinder til prostitution og ingen kunder, der har brug for deres tjenester. Prostitutionsbranchen fungerer simpelthen ikke længere.

Oberteufel: Det ser altså ud til, at det er sandt, at mennesket er skabt af Gud (om det er skabt af Gud eller af naturen skal ikke være emnet her) godt og derfor også yderst moralsk.

Men der må da være en måde, hvorpå vi kan ødelægge menneskets store moral for at sætte gang i vores forretning? Kære hr. chef djævel, du ved altid, hvordan du skal rådgive i sådanne sager!

Du skal først og fremmest styrke folk i bevidstheden om, at de er meget moralske. Og så skal man føre dem til en pseudomoral, det vil sige, at netop det harmløse og uskyldige, som på en eller anden måde har noget med seksualitet at gøre, er forbudt for dem eller på anden måde gjort dårligt. For den, der forbyder alt, selv det, der egentlig er uskadeligt og uskyldigt, er meget sikker på at opnå, at alt til sidst bliver [157](#). Det svarer til at blokere alle ventiler i en dampkedel, for på den måde er man sikker på at få en kedelekspllosion.

Og hvordan skal alt dette omsættes i praksis?

Det er ganske enkelt: Især unge mennesker har et stort moralsk potentiale. Og De må se, at dette store potentiale bliver mere eller mindre meningsløst spildt ved at investere det i det forkerte objekt [147](#), dvs. i noget, der egentlig er helt uskadeligt og uskyldigt, og så er det ikke længere til stede for den rigtige moral.

Jeg ser, til dette så KDSS ("kropsdele skjul skam")!

Og med det også kroppens fjendtlighed og anspændthed. Alt dette ser meget moralistisk ud og forsvarer fanatisk af folk. Men alt dette har ingen reel moralsk næringsværdi. Og så kommer vi til den meningsløse frygt, og den er absolut vigtig for vores strategi mod det onde!

Og hvorfor skulle meningsløs frygt være så gavnlig for os?

Faktisk vil unge mennesker gerne gøre uskadelige ting, de vil gerne se,

hvordan andre ser nøgne ud, og de vil gerne vise sig selv nøgne for andre. Og selvfølgelig vil de også gerne have det sjovt, når de sammen hopper nøgne fra kanten af en swimmingpool ned i vandet - så de vil kun gøre helt uskyldige og næsten paradisiske ting. Og disse skal ødelægges for dem med forbud og frygt og følelser af afsky.

Jeg ved, at frygten for nøgenhed er ubrugelig for en ægte moral, jeg kender i hvert fald ikke nogen, der begyndte at dyrke sex, fordi de nød nøgenhed. Og jeg kender mange ...

Den gamle bondegårdsregel gælder også her: Meningsløs frygt 132 på den ene side er altid magt og dominans på den anden side! Især de unge mennesker har nu en gang livsenergi og ønsker at gøre noget, når alt kommer til alt, er det modsatte køn også interessant for dem, og de ønsker at lære en livspartner at kende og finde ud af, hvem der er egnet.

Javel, og hvis det at lære det uskyldige og paradisiske at kende anses for umoralsk, så er der også en blokering på grund af frygten for det, så de ikke gør det, og så gør de automatisk det ikke så uskyldige og ikke så paradisiske, når det passer.

Præcis! Og så begynder de automatisk at have samleje med det samme, fordi det alligevel skal ske en dag. Hvad kan de ellers gøre? Og hvis det så også lykkes dem at overbevise dem om, at de naturligvis skal teste, hvem der er den rigtige, så har vi dem, hvor vi vil have dem: Den store kærlighed med krop og sjæl til den ene partner er væk, den eksisterer ikke længere!

På denne måde bliver selv de fromme mennesker, der opdrager unge mennesker til en moral, hvis grundlag er KDSS/kropsdele, der skjuler skam og frygt, også direkte vores håndlangere! Perfekt!

Og fordi mange ikke finder en endelig partner så hurtigt, fordi de ikke er heldige, eller fordi selv sex med forskellige partnere bliver et eventyr og sjovt for dem, vil der snart være prostitution, og alt det er en del af din forretning!

Tak for tippet! Så nu skal mine mafialignende medarbejdere bare sørge for, at det virker, at unge mennesker får følelser af afsky, frygt og skam over nøgenhed og derfor ikke nyder det! Det er sikkert nemt at gøre, fordi det ser så moralsk ud. Det faktum, at det hele bare er en falsk moral, vil de ikke engang være klar over.

Disse følelser af afsky og skam hos unge mennesker før seksualitet har også en anden fordel for dig: Erfaringen er nemlig, at det, der er fyldt med sådanne negative følelser før puberteten, bliver særligt interessant og fascinerende i puberteten og især under den første forelskelse.

Det vil sige, at der så også kommer et andet skub til sex - hr. Oberteufel, du er virkelig fantastisk!

Og de, der så stadig er skeptiske og ønsker at sige noget imod det, og det er

især børn og gamle mænd, de bliver let mundhugget. Børn får at vide, at de skal vente og se, når de bliver ældre, og gamle mænd beskyldes simpelthen for at være liderlige, fordi de kun ønsker at se nøgne kvinder og piger.

Jeg forstår, at der snart ikke er nogen, der tør sige noget.

Der er en anden fordel: Selv de, der ikke tror på Gud og har en anden religion, er med, fordi de alle ønsker at være moralske, i det mindste i begyndelsen og derefter altid i det mindste udadtil, så det ser ud som om, de er moralske. Og endelig bliver forbuddet mod nøgenhed også offentlig lov, og det er strafbart at overtræde det.

Men sex bag lukkede døre med hvem som helst kan alligevel ikke kontrolleres af nogen, så det kan ikke forbydes, især da det stadig er en del af retten til seksuel selvbestemmelse i dag.

Så endnu en gang: Man skal blot formå at drive de unge væk fra de uskadelige, så løber de af sig selv i armene på de ikke så uskadelige! Og så er "seksuel selvbestemmelse" det magiske ord, hvormed du kan retfærdiggøre alt, hvad du gør, og hvad du ønsker at få folk til at gøre! Og snart er der heller ingen, der tør sige noget imod det her.

Men religioner som de kristne, især de katolske, kan stadig ødelægge forretningen med deres moralske prædikener?

Åh, ikke dem, hvor har deres moralske prædikener nogensinde ført til mere moral? Desuden har jeg alligevel instrueret mine underdjevle til at infiltrere alle religioner, herunder den katolske religion, verden over og opløse dem indefra. Og de har også gjort deres djævelske arbejde perfekt: Det er derfor, at der ikke findes nogen seriøs videnskabelig forskning i nogen religion om, hvordan unge mennesker kan leve en ægte seksualmoral med glæde og æresfølelse. Det passer religionerne meget godt, for de har jo alle deres profit, når folk synder og så også føler sig syndige og dårlige og derfor har brug for trøst og tilgivelse og håb om, at alt bliver bedre efter døden!

Det er der noget om, for vores forretning er også deres forretning, så de har den største interesse i, at der ikke sker nogen ændringer her overhovedet.

Og husk, at det med sex er kun begyndelsen. Der er andre ting, der kommer let med, og jeg tænker især på det med stoffer.

Du mener, når folk først får smag for det, hvor fantastisk det hele er, hvilket faktisk er forbudt?

Og også dette igen og igen: man må for enhver pris forhindre, at unge mennesker får kendskab til det alternative "sjov med moral og afholdenhed fra drifter" 155 og at de så også får personlige erfaringer med, hvor vidunderligt det er. Fordi personlige oplevelser er stadig meget mere intense end enhver snak, og de ødelægger din virksomhed i det lange løb, fordi de

så alligevel foretrækker at lave dem!

Så vi må se, at krænkelser af KDSS/kropsdele, der skjuler skam, ikke blot betragtes som ulækkert og uanstændigt, men også gøres til en synd i den religiøse undervisning.

Jeg siger jer, med KDSS-opdragelse i stedet for ægte moral kan I ødelægge hele folks seksualmoral på smukkeste vis! Og det ser alt sammen sååååå moralsk ud for omverdenen!

Vi foregiver at være så oplyste i dag, men det er aldrig sådan, at spørgsmålet bliver behandlet:

Ægte seksualmoral og den falske (seksual)moral med "kropsdele, der skjuler skam" (eller KDSS, se s. 9!).

For det første, hvad er "ægte (seksuel) moral" overhovedet, og det er det, vi taler om her? Jeg tror, at dette først og fremmest skal afklares, så vi ikke tager en overfladisk moralsk udseende opstandelse for moral og så skyder krudtet for det - og det hjælper ikke noget som helst. Et af problemerne er, at alle sandsynligvis har forskellige opfattelser af, hvad moral er, og hvad moral er - og det er usandsynligt, at vi kan blive enige om det. For at gøre en lang historie kort: Jeg har den samme holdning som de store religioner, nemlig at mennesket er monogamt anlagt, og at sex derfor hører hjemme i ægteskabet. Selv om der i dag er en masse såkaldt videnskabelig forskning, der viser, at vi mennesker ikke er disponeret for monogami, overser al denne forskning problemet med KDSS. Vi har brug for KDSS, formentlig fordi monogami trods alt er vores naturlige disposition, og fordi vi - ganske enkelt - ikke lever den ordentligt. Når vi f.eks. står ved et abehegn i en zoologisk have, kan vi ofte se den dominerende han have sex med forskellige hunner. Dyrene skammer sig ikke over deres adfærd, det er helt sikkert et tegn på, at den seksualitet, de udøver der, svarer til deres naturlige dispositioner. Hvis vi mennesker skulle leve denne dyriske seksualitet, ville vi skamme os - og det er et tegn på, at den dyriske seksualitet ikke er vores. For hvis den var vores, ville vi heller ikke skamme os - ligesom dyrene - hvis den var vores. At nogle mennesker udøver denne seksualitet offentligt, f.eks. i pornobranchen, har intet at gøre med det, for alt er naturligvis tilladt med vold eller for penge. Og det er også let at se, at ikke kun de store religioner, men faktisk alle religioner taler om monogami, og at det ikke desto mindre ikke rigtig fungerer, er også let at se. For religionerne glemmer, at bud og forbud og love ikke er nok, men at der til dem altid også hører en "know how", dvs. hvordan et tilstræbt mål kan realiseres i praksis. Men der er ingen videnskabelig forskning om målet med monogami, hvilket tyder på, at religionerne slet ikke ønsker det, men at de kun ønsker usikkerhed i moralske ting og folks til sidst dårlige samvittighed, fordi de ikke har opført sig i overensstemmelse med budene, så hvis de har gjort noget forkert. **Det er også forståeligt, fordi reli-**

gionerne lever af mange menneskers ofte smertefulde fiasko med monogami - og deres "forretningsmodel" er nu engang trøsten og løftet om, at det bliver bedre en gang, nemlig efter døden, hvis bare man tror rigtigt. Så: Mennesker er tydeligvis disponeret for monogami, hvilket betyder, at de kun har én seksuel partner hele livet - undtagen i tilfælde af enkestand. Og hvis det ikke er tilfældet i vores hverdag, så betyder det, at det er meningen, at det skal være sådan.

Vi kan nu sige, hvad sand seksuel moral er: "Det, der tjener denne sande monogami 120 og dermed formålet med monogami, nemlig at få børn og glæde for ægtefællerne, er moralsk, og det, der ikke tjener dette formål, er bare ikke moralsk." Så enkelt er det, når først du har et solidt udgangspunkt!

Enhver, der har læst teksten bare overfladisk indtil dette punkt, vil have bemærket, at jeg ikke mener meget om KDSS (Skam til at skjule kropsdele, se s. 9) som en moralsk værdi. Men er det så ikke uansvarligt at forsøge at motivere især unge piger til at nyde nøgenhed?

Her er en samtale med en elevs mor: For mange år siden spurgte hun mig på et forældremøde om målet med min religionsundervisning. Hertil svarede jeg lidt letfærdigt: "Pigerne er alle sammen lidt skizofrene." Hun: "?????" Mig: "Jamen, de er panikslagne over for det harmløse og paradisiske, hvor de også kunne hente nyttig viden om menneskets natur og inspirere mænd, der vil være okay med en fin moral, nemlig "nøgen på stranden". Men de problematiske ting, nemlig sex med alt for ofte tvivlsomme partnere, som til tider også giver dem livslange traumer, det er det, de ønsker og gør." "Og hvad vil du nu gøre," sagde moderen, "hvad vil du nu?" Mig: "At pigerne gør det hver især med den anden." Moderen: "Hvis du kan gøre det, er du god!"

Hvis denne samtale med en mor ikke er en høj motivation for mig, måske endda motivationen par excellence - så må jeg være virkelig unormal nu! Og jeg tror også, at en "åbenhed" kan være mere uskadelig end en mere eller mindre sofistikeret "forklædning". Det afhænger også altid af, hvordan en kvinde eller pige forbereder åbenheden, og hvad hun eller den vil sige. Hvis hun eller han minder en mand om, at han engang sagde, at en kvinde kunne stole på hans selvkontrol, så påvirker det allerede mandens adfærd. Og min erfaring er, at vi kan stole på, at de unge mennesker, der er interesseret i en ægte moral, allerede er meget forsigtige med hensyn til en eventuel åbenhed. Desuden, hvor snæversynet forestiller vi os egentlig Gud, at en moral, der er i hans mening, kun kan fungere med produkter fra tekstilindustrien?

Men er KDSS ikke hjørnестenen i den menneskelige seksualmoral?

I den forbindelse et citat fra en prostitueredes biografi (Karin Freiwald, "Venusdienst - meine Jahre als Hure", s. 34f), som jeg stødte på via en vens tip, fordi bogen i hvert fald i første omgang var på internettet:

"På en hjemmeside (www.basisreligion.de) (bemærk: det er min egen

hjemmeside!) fandt jeg for nylig en argumentation om bimbos, som meget rammende beskriver rødderne til en bestemt adfærdspræget adfærd: "Men før vi rynker på næsen af en sådan angiveligt umoralsk pige, bør vi gøre os klart, hvem der egentlig er umoralsk her. Hvordan har en sådan pige så klaret sig i fortiden? Har han ikke siden barndommen fået oplært en slavemoral med alle mulige tabuer og frygt, hvilket har opmuntret hans dumhed og naivitet? Blev han ikke altid gjort til at tro, at KDSS var indbegrebet af al moral, og blev han derfor ikke sendt i den forkerte retning og gjort ret nysgerrig efter mere?"

Kære læser, du kan forestille dig, at jeg er meget stolt over, at en prostitueret, dvs. en kvinde, der burde vide det, har bekræftet mig i min opfattelse af, at skam over at skjule kropsdele kun er en skuespil og kan meget vel være kontraproduktiv for den virkelige moral 145! Ja, hvordan kan vi overhovedet komme til at pålægge kønsskam som en moral på især piger, når der mangler beviser for KDSS' "moralske næringsværdi"?

Og i hvor høj grad dette har noget at gøre med det faktum, at piger som denne "Venus-tjenestepige" nogle gange stadig glider ind i prostitution, er heller ikke undersøgt. Der er ganske vist enkelte initiativer her, men generelt er de åbenbart så lidt gennemtænkte og overfladiske (jeg tænker her f.eks. på kampagnen "No sex before marriage" fra USA), at de kun bekræfter min tese: Ægte monogami 120 er åbenbart ikke ønsket i sidste ende, selv ikke af dem, der er så engagerede her. (Forsiderne af "Venusdienst ...":

<https://basisreli.lima-city.de/prost1.jpg> + <https://basisreli.limacity.de/prost2.jpg>)

Og at det altid kun er "slemme drenge", der forfører piger til sex, det kan jeg heller ikke se. Inspireret af Ortega y Gasset, der i bogen "Om kærlighed", som jeg beskriver nærmere senere, siger, at det i hvert fald for det meste ikke er mændene, der begynder at dyrke sex, gennemgik jeg engang de tilfælde af "første gang", som jeg fik så meget at vide. Og ud af de tolv tilfælde, jeg fik kendskab til, var det kun i tre tilfælde mændene eller drengene, der fik skylden, i ni tilfælde var det helt klart pigerne, der tog initiativet og dermed satte bolden i gang! (Bemærk: Ikke i alle tilfælde havde der været sex, i tre tilfælde havde drengene endda nægtet, fordi de ikke ønskede sex med en jomfru, men pigernes vilje var der).

Og så er det i moderne sexologi netop spontan orgasme uden penetration, der ikke er et problem; under alle omstændigheder ville det give meget mere mening at teste den end at teste penetration!

Hvad ville så være "ægte moral" eller ville føre til ægte moral?

Lad os se nærmere på det, der sker der, og som jeg beskrev i samtalen med moderen: Så en pige, en jomfru, begynder at dyrke sex med en mand blot "for at få det overstået". Manden bliver ofte slet ikke kigget nærmere på, det er nok, at han måske er sød, måske kan tale og danse godt, måske ser nogenlunde godt ud, og måske er de alle sammen ude efter ham - alt

sammen ret overfladiske kvaliteter. Han har ikke opnået nogen resultater i livet indtil videre, og om han kender nogen form for ansvarsfølelse, er lige så ligegyldigt for øjeblikket. Det er i det mindste ligegyldigt.

Og da det at give samleje og især det første samleje er en slags gave til manden eller en belønning, får han så at sige en gave eller belønning for INTET. Og det mærker han naturligvis, og det kommer til en tilsvarende holdning eller et udtalt præg - som hos alle levende væsener, altså "prægning gennem belønning" - og nogle mænd gør sådanne oplevelser da også ligefrem til deres hobby. Og hånden på hjertet: Ønsker pigerne overhovedet en sådan partner for livet? Sandsynligvis ikke. Hvorfor går de så med til, at mænd bliver formet på denne måde, for ingen mænd er vel overfladiske og uansvarlige af natur, især ikke over for kvinder?

Og hvordan kan piger nu præge en anden slags mænd - igen i henhold til proceduren "prægning ved belønning"?

Selvfølgelig ikke med sexoplevelser, men med paradisooplevelser! Så med hvilke mænd kan en kvinde virkelig være fri og åben, som har det sjovt med paradisisk nøgenhed, som beskytter hende "mens hun gør det", og også ellers, med hvem kan en kvinde virkelig være en mand? - Men pas på, her kan mennesket godt foregive at være en snylter, dvs. at de kun er snyltere og derfor ikke ønsker at så, men kun at høste <og som så ofte også gør dem til dårlige og fornærmer dem, der reklamerer for en bevidst moral og fremmer den, hvor det er muligt>. Eller også: de vil nyde alle fordelene, men gør intet for at sikre, at den paradisiske verden af oplevelser rent faktisk bliver til virkelighed. Og det er også mænd, som slet ikke er på udkig efter eventyr, men som blot leder efter en god pige som livspartner. Og hvordan kan en kvinde finde ud af, om glæden ved at være i paradiset kun er en illusion, eller om den virkelig tilhører mandens væsen? Først og fremmest er det vigtigt at spørge dig selv, om din kæreste virkelig er sådan, eller om han bare gør det for at behage dig. Hvis han virkelig er sådan, så vil han ikke kun søge efter samvær i privatlivet (for det er ingen kunst, "man" kan lide at gøre det), men generelt vil han altid forsøge at bevise sig selv som en ægte "beskytter og kavalier" af piger og kvinder. Det er desværre sådan, at piger og kvinder næppe kan leve og opleve "naturlig kvindelighed" nogen steder alene; i den forstand giver det blot mening, hvis der også altid er "mandlige væsener" til stede - så at sige som neutrale beskyttere og kavalerister. Så har en ven en sådan historie (i betydningen "fortid") bag sig og har bevist sit værd? Er der andre, der fortæller noget lignende om ham? Når alt kommer til alt, kan han narre én, men kan han narre alle andre? Man kunne også arrangere en situation, hvor man kan genkende dette ... Og hvis han gerne deltager i det, så ville det måske være et tegn på, at han selv er "ægte" og også hans moral - og at hans opførsel derfor er ærlig ...

Og hvilken moral er vores unge mennesker stadig uddannet til i dag? Ikke til

en sådan moral, men kun - hvis overhovedet - til en pseudo- eller erstatningsmoral, nemlig den seksuelle skam, at de altid har brug for i det mindste undertøj, så kønsorganerne og hos pigerne også brystvorterne under ingen omstændigheder må ses af andre - og slet ikke af dem af det modsatte køn.

Men denne falske moral eller erstatningsmoral kan ændres til en ægte moral!

3. Ægte moral kan simpelthen ikke forenes med meningsløs frygt.

Når de fleste mennesker hører om seksualmoral, forbinder de det (desværre) straks med en eller anden form for frygt, og især med meningsløs frygt, og frygt er noget negativt. Men princippet om god reklame gælder netop for en fornuftig holdning til en høj seksualmoral: "Aldrig negativt, altid positivt!" Blandt de meningsløse (eller endog irrationelle) frygter vi først og fremmest frygten for en "guddommelig straf" for ikke-moralsk opførsel, enten her og nu ved en ulykke eller først efter døden ved at stege i helvedes ild. En sådan frygt er (naturligvis) meningsløs og fører i almindelighed ikke til reel moral, men i bedste fald til en illusorisk moral og dermed også til det modsatte, og ikke mindst kaster man så ofte hele religionen over bord. Og da dette ifølge teologerne ikke må ske, fordi kirkeafgiftsbetalere så ville gå tabt, fastholder de tesen om, at en "god kristen" alligevel vil blive tilgivet for alting gennem Kristi forsoning, hvis han blot har den rette tro. Eller - afhængigt af trosretning - kan han købe sig fri for straf - tidligere med aflad og i dag med gode gerninger (hvad de end er). I bund og grund en indbildsk luderteologi!

Jeg er nu stødt på en interessant tankegang om emnet "hvad der ikke passer sammen" i bogen "What Money Can't Buy" (af Michael J. Sandel, New York og Berlin), nemlig at udsigten til belønning med penge nogle gange har en negativ effekt på en idealistisk holdning. Harvard-professor Michael J. Sandel giver et eksempel på en undersøgelse af indbyggerne i landsbyen Wolfenschiessen (2100 indbyggere/central Schweiz). Det drejede sig om at etablere et slutdepot for radioaktivt affald, og landsbyens undergrund ville have været ideel til dette formål. Da der blev appelleret til indbyggernes folkelighed, fordi affaldet skulle opbevares et sted, og fordi opbevaringen også ville være helt sikker for indbyggerne, var 51 % af indbyggerne enige. "Det er klart, at deres følelse af borgerligt opvejede deres bekymringer om risikoen. Økonomer forsødede derefter pålægget: Hvis Parlamentet foreslog at placere det nukleare slutdepot i dit samfund og tilbød at kompensere alle beboere med en årlig afregningsbetaling - ville du så acceptere det? Resultat: støtten svækkes, ikke styrkes. Det finansielle incitament halverede godkendelsesprocenten fra 51 til 25 procent. De tilbudte penge mindskede borgernes vilje til at acceptere deponeringen. Mere præcist, da økonomerne øgede beløbet, forblev satsen uændret. Beboerne stod endda fast, da de blev tilbudt et beløb svarende til 8700

dollars om året - mere end den gennemsnitlige månedlige indkomst. Lignende, om end mindre dramatiske, reaktioner på finansielle tilbud er sket andre steder, hvor befolkningen har været imod atomare deponeringsanlæg." (s.143f) Konklusion: Følelsen for det fælles bedste og en økonomisk belønning går ikke hånd i hånd, tilbuddet om en økonomisk belønning ødelægger følelsen for det fælles bedste.

Og jeg tror, det er det samme med "vores emne": frygt for straf og ægte moralsk adfærd passer heller ikke sammen, noget positivt - og en moralsk adfærd er trods alt noget positivt - kan ikke opnås med en negativ holdning - og frygt, og naturligvis irrationel frygt, er nu noget negativt. Dette kan i første omgang virke på nogle mennesker, især unge mennesker, som har en meget fast tro og som (stadig) tager alt, hvad de får at vide, for pålydende i form af fromme historier. Men på en sådan holdning kan man i hvert fald ikke regne med, for i tilfælde af en stærk "fristelse" - og fristelsen i dag er som regel, at alle andre tvivler på, om sex kun hører hjemme i ægteskabet - opstår der altid tvivl om, hvorvidt disse fromme historier ikke blot er eventyr, som man ikke skal tage alvorligt. Desuden er det meningen, at der alligevel skal være Guds tilgivelse. Men efter "handlingen" er der ny frygt, fordi man har dårlig samvittighed på grund af den, man har skuffet Gud. Så sådan frygt og gode moralske handlinger har i bund og grund ikke meget eller slet ikke noget med hinanden at gøre. At kæde moral (og især seksualmoral) sammen med frygt for straf giver ikke et pålideligt grundlag for etisk handling. Desuden er en sådan sammenkædning endog snarere kontraproduktiv og dermed også dødbringende for enhver ægte moral, fordi de værdier, der burde ligge bag en moral, ikke dyrkes sammen med den. Moral har meget mere at gøre med en etisk holdning, med en følelse af ære og værdighed, med en følelse af æstetik og skønhed og standard, med information og intelligens og visdom og livsglæde - og alt dette giver så også en følelse af reel sikkerhed. Med en frygt for straf bliver alt dette kun ødelagt og slet ikke fremmet (som nogle småtskårne mennesker måske tror). Jeg går nu ud fra, at jo bedre og fastere og mere indsigtfulde reglerne for en høj moral er, jo mere er muligt, jo friere og mere menneskeligt bliver mennesket. Med ét slag bliver ting mulige 159, som normalt anses for umulige i dag.

Bemærk med hensyn til vor tid: Unge mennesker lærer generelt ikke længere at frygte straffe. Men "intet" er også "intet", for på denne måde overlader man feltet til andre, som så lærer de unge mennesker en moral i deres forstand. Der skal nu tilføjes noget positivt. Jeg håber at have vist i mit arbejde, at moral ikke kun kan læres gennem frygt, men også gennem "glæde ved moralen". Og det er netop i dag meget muligt, hvor man endelig kan tale om "alting" - også allerede til børn. Dvs. også allerede for dem behøver man ikke først at fortælle noget forkert!

4. som ikke blot kan forblive lige, men som - renses og befriet for forfalskninger - først nu virkelig kan komme til sin ret.

Jeg er derfor dybt overbevist om, at et verdenssyn i overensstemmelse med den virkelige Jesus sandsynligvis vil have en helt anden dynamik end et verdenssyn i overensstemmelse med den "tilføjede" Paulus' idéer.

En veninde håner mig nogle gange for at have et jomfru-tic. Men den spanske filosof José Ortega y Gasset (1883 - 1955) havde også en (og ikke kun ham). Hvor meget især jomfrupigers mest personlige drømme og beslutninger har en politisk dimension, blev opsummeret af denne spanske filosof: "Sådan er livet: overraskende og fuld af uanede muligheder. **Hvem ville have troet, at noget så u håndgribeligt og flygtigt som de luftformer 136 som unge piger tænker over i deres kyske kamre, sætter dybere spor i århundrederne end krigsgudens stål 165 På de hemmelige pigefantasiers rørende stoffer afhænger i høj grad det kommende århundredes virkelighed!**" ("Om kærlighed", Stuttgart 1954, s. 24)

Det betyder i klartekst: Den måde, som kyske piger vælger deres første sex- eller ægteskabspartner på, har ikke kun indflydelse på mændene, men også på historien i almindelighed! Det er præcis det, jeg siger, når jeg anbefaler, at piger ikke skal vælge en hvilken som helst partner, især ikke til deres første intimitet, primært af den grund "for at få det overstået", for på den måde vil de højst sandsynligt "belønne" en forkert person, men den, der har et virkelig menneskeligt, dvs. også etisk niveau - og det kan kun være ægtefællen.

Og vores religion, som indtil nu har været præget af Paulus, hvordan ville den se ud, hvis den nu blev præget af Jesus? Så meget er klart: Det skal ikke længere være en religion i klassisk forstand, dvs. med præster og offergudstjeneste, men snarere en livsindstilling, som er baseret på en ægte etik, og som heller ikke opfattes som en tvang, men som en befrielse fra tvang og også fra frygt.

Og hvad med festivalerne? Skal de afskaffes, som det er tilfældet med Jehovas Vidner? Overhovedet ikke! Fordi festivaler hører til livet for levende mennesker i alle kulturer! Så julen kan selvfølgelig blive ved med at være der, og det samme gælder adventstiden før julen, for Jesus bliver nok født på et tidspunkt. For det første er der selv i Matthæusevangeliet stadig den version, at Josef var Jesu far, og for det andet er jomfrueligheden og Guds Moder alligevel en mytologi fra den hedenske oldtid, som ikke længere vedrører os i dag. Og til den næste højtid eller bedre mindedag: Langfredag. Den kan blive stående alligevel, for Jesus blev virkelig tortureret og korsfæstet. Påsken, festen for Jesu opstandelse, er en anden sag, især fordi denne fest, som den er forstået, klart hører til Paulus' ideologi. Men det kunne blive en fest, at med Langfredag var Jesu sag ikke slut, men at den faktisk er blevet gennemført med succes i vores virkelighed. Det er virkelig en grund til at fejre det! I den forstand kunne vi så fortsætte med pinsefesten, som ikke

længere fejrer en guddom kaldet "Helligånd", men at vi nu er fyldt med "helligånd", så vi kan handle etisk og klogt i livet.

Og festlighederne i et menneskes liv, især et ungt menneskes? Dåben kan naturligvis forblive, men de passager, der hører til den paulinske ideologi, må udelades, fordi de har noget med tro at gøre. På den anden side ville det høre til Jesus-ideologien, at de døbtte er ældre, som det nogle gange var tilfældet i den tidlige kirke, og samtidig er splitternøgne (som et tegn på, at de har overvundet undertøjsskam-moralen og nu ønsker at leve en moral ud fra ægte "helligånd" - bikini og badebukser er jo i princippet undertøj). Med nadveren derimod, hvor Jesus angiveligt giver os sit kød at spise og sit blod at drikke, er en omfortolkning ikke mulig, her handler det kun om tro, og det er klart paulinsk ideologi. Det passer ikke til den virkelige Jesus, han har aldrig holdt en sådan nadver, og han ville ikke have, at vi skulle holde sådan en nadver. Men i stedet - og det passer meget bedre til pigernes hvide kjoler - kunne I i stedet for første kommunion 48 have et genopfriskningskursus i dåb! Hvordan ville det være, hvis pigerne og drengene sammen med ledsagere efter eget valg - og selvfølgelig er der også nogle få forældre til stede - gentager dåben nøgne i en svømmehal eller i et andet egnet vandområde, hvor ritualet med at hælde vand over dem denne gang ikke finder sted, men hvor det sjove og glæden ved kropslighed og vand er i forgrunden? Det vil sige, når de virkelig fejrer deres menneskelighed og en bevidst moral, som de selvfølgelig har lært i forvejen i en klasse, og som de nu virkelig ønsker! Og når denne "dåb" er overstået, tager pigerne og drengene deres tøj på igen, drengene får desuden et hvidt skærf, og forældrene og vennerne, som venter foran svømmehallen med bilerne (eller måske også var til stede i svømmehallen), kører dem til kirken. Her bliver de budt velkommen med klokkeklang og bevæger sig "i kaotisk orden" under orgelets brusen gennem kirken til forsiden. Her kunne en lille tale fra kirkelederen og velsignelsesbønnen fra den tidlige kristne konfirmation 168. Ja, det ville være det helt rigtige her, især fordi det naturligvis også er en meget mere fuldkommen Jesus-ideologi, fordi det her ikke handler om bevarelse af en tro, men om løsningen af et intelligent etisk liv. Lederen begynder derefter den fælles fest, som forældrene forbereder, så de selv kan servere i overensstemmelse med deres baggrund og kultur, med brødbrydning som i Emmaus-fortællingen - det ville nok være mere et ritual i den virkelige Jesus' forstand end denne "forvandlingshistorie"! Måske ville der endda være noget af en familiefølelse. Og igen virker det selvfølgelig kun med børn, der virkelig kender dem!

Intention og velsignelsesbøn for et intelligent etisk liv

Det er påfaldende, at den følgende tidlige kristne tekst [86](#) tydeligvis handler om noget helt andet end det, vi i dag ser i konfirmationssakramentet [168](#), som denne velsignelsesbøn er en del af. Af sammenhængen (Justin dial. 87,5 <Mg PG 6 683/684 A>) fremgår det tydeligt, at det på den tid ikke drejede sig om en bekræftelse af troen på hvem eller hvad som helst (der fandtes slet ikke noget trosbekendelse), men om visheden om en moralsk holdning og om evnen til også at leve denne holdning intelligent og kreativt. Hvis det ikke er sand frigørelse! Der er heller ikke tale om et løfte fra de velsignede. Denne velsignelsesbøn synes således stadig at høre til Jesus-ideologien og ikke til Paulus-ideologien - og passer således perfekt ind i det her præsenterede begreb om et vellykket menneske!

"Helligånden (eller også den bedst mulige livsvisdom) kommer over dig, og den Højstes kraft skal bevare dig fra synder (dvs. fra fejl i dine menneskelige relationer)!

Højeste evige Gud! Du, som har givet disse dine børn genfødsel af vand og Helligånd, vi beder dig: Udgyd din syvfoldige ånd over dem:

- visdommens og forståelsens ånd. For at du således kan skelne det gode fra det dårlige, det fornuftige fra det dumme, det virkelig moralske fra det falske moralske, det problematiske fra det uproblematiske.
- Ånden af rigtige beslutninger og udholdenhed. At du træffer de rigtige beslutninger for dig selv, at du ikke gør det problematiske og at du gør det uproblematiske, og at du holder ud.
- En ånd af skelneevne og ydmyghed. At du erkender, hvilke ideer og lærdomme der er gode og nyttige, og at du ikke løber efter falske ideer og lærdomme. Og at du altid er klar over, at du ikke ved alt, og at du derfor heller ikke har det fulde overblik, og at du allerede derfra altid er åben for nyt meningsfuldt.
- Ånden af Guds frygt. At Guds bud eller endog paradisetts regler gælder for dig under alle omstændigheder i alt."

Og nu til hver enkelt af de velsignede:

"Jeg betegner jer med korsets tegn, det vil sige med tegnet for ham, som indtil og med sin død arbejdede for at realisere kærligheden, og som I hermed skal overdrages til."

For yderligere oplysninger herom, se note [103](#).

Og resultatet af en pædagogik tæt på livet, med fornuftig information og uden falsk frygt, viser sig et par år senere:

Vision af en pige 165, der er ankommet til det 3. årtusind: "Livets visdom og livsglæde i stedet for falsk frigørelse."

"Er vi ikke et løgnagtigt samfund, når det gælder seksualmoral? Nøgenhed i det offentlige rum er ikke populært, det er endda strafbart, men hvis man gør det rigtigt, kan det være helt harmløst sjovt og et tegn på ægte frigørelse! Men sex med forskellige partnere er accepteret, det betragtes som normalt og som et tegn på frigørelse, vi får endda instruktioner om det i skolen! Men ofte nok medfører det livslange traumer, og der bliver grinet af piger, som tror på alt og lader sig narre til det - du skal bare google "blonde jokes". Det såkaldte kærlighedsbevis kommer heller ikke på tale for mig overhovedet, det er alligevel alt sammen kun et tegn på dumhed. Selv om mange siger, "at", så penetration uden ægteskab eller endda uden ægteskab certifikat 80, bør også have kvinde bag sig som et tegn på hendes modenhed og hendes voksenaliv - jeg behøver ikke at have noget bag mig, jeg har virkelig ikke brug for det, og jeg er heller ikke liderlig. Og desuden: Se på google under "auktion" og "jomfruelighed", til hvilke priser nogle piger tilbyder deres jomfruelighed på internettet, hvad den er værd! Og de fleste piger smider noget så værdifuldt væk som en beskidt klud. Men med eller uden penge er udelukket for mig, jeg er ikke en naiv og dum luder osv., der lader mig overtale til noget vrøvl, f.eks. at sex med en anden eller med andre end den rigtige mand er et tegn på særlig frigørelse. Og jeg har heller ikke en slave-mentalitet! I slaveriets tid blev kvindelige slaver altid brugt af deres ejere som sexslaver, og når deres ungdommelige charme var forbi, blev de sat sammen med mandlige slaver for at føde slaveafkom til ejerne. Så det, som utallige kvinder og piger blev tvunget til at gøre som slaver i tidligere tider, er det samme, som pigerne gør frivilligt i dag, og der synes at være noget af en slavementalitet i dem. Men ikke i mig! For for mig er det hele misbrug af seksualitet 107, tidligere talte man om synd, men det her er Et ord, der er gået af mode i dag. For mig er denne sex uden ægteskab mere typisk for en slave. Det, jeg siger her, er faktisk også klart for mine veninder, men hvorfor begynder de alligevel at dyrke sex? Hvem har manipuleret dem på en sådan måde, at de tilsyneladende er så ligeglade med deres ære, deres værdighed og deres niveau?

Anyway, jeg ønsker at leve det rigtige ægteskab og en ægte kærlighed i mit liv. Jeg lader mig lede af naturen, og da naturen har indrettet det sådan, at børn kan "opstå" ved penetration, hører penetration for mig hjemme i ægteskabet. Den spanske filosof Ortega y Gasset sagde i øvrigt, at samleje på baggrund af ægte kærlighed er særligt tilfredsstillende, hvis det er tilladt eller endog meningen, at det skal "materialisere" sig i et barn. Og hvis der skal være sex, så vil jeg ikke have kaninhop, men en rigtig fest!

(fortsat s. 42)

Ros til de faste spilleregler (så hvis samleje hører til i ægteskabet): ikke alt, ikke ingenting! Dette gør det først muligt at opleve nøgenhedens beruselse, beruselsen af at være menneske, beruselsen af frihed, ja, endog beruselsen af sand frigørelse! Her: Par der spiller bold (ikke kærestes, men blot to "forskellige" unge mennesker!) i springvandet på markedet i Varberg / Sydsverige. Skulpturer af Bror Marklund

En god oplevelse med dette maleri: Da jeg fik det nyt, viste jeg det til to søde piger i en "simpel klasse", som bare sad ved bordet foran skrivebordet, og spurgte dem om deres mening. Og spontant sagde den ene pige, en græsk kvinde: "Men det er da smukt!": For mig betyder det: det kom så spontant, at det antyder dybden af pigens hjerte. Så det er det, som alle raske piger sandsynligvis ønsker sig først. Lad os give dem mulighed for det og give dem mulighed for det!

Hvad angår illustrationen, så er det vel et tegn på, at en (køns)videnskab er 117 korrekt, at problemet med KDSS ikke fejles ind under gulvtæppet, men at man tager fat på det og løser det!

Indtil for ikke så længe siden måtte børn ikke vide noget om seksuelt samvær. Fordi denne viden blev betragtet som absolut skadelig tidlig seksualisering 41, der ville fratage børnene deres barnlige uskyld og i sidste ende få dem til at prøve det, de vidste. Så tabubelagt alt, hvad der har med seksualitet at gøre! Jo mindre børnene ved om det, jo bedre for dem!

Men man er nødt til at fortælle børnene noget, så de ikke opfører sig for dumt og gennem naiv uvidenhed tiltrækker og provokerer nogle pædofile til at begå seksuelle handlinger mod dem.

De fik altså at vide om KDSS, og at det endda er en synd at overtræde KDSS. Da selv et barn er et meget moralsk væsen, gik det naturligvis meget godt for børnene, så de skammede sig over at være nøgne, fordi de ikke ville begå en synd. Desuden blev det, der var mellem deres ben, alligevel anset for at være ulækkert.

Så der var (og er stadig) en snerpethed og en fjendtlighed over for livet, men ingen egentlig moral. Og konsekvenserne, når børnene bliver ældre: Det ligger i vores natur, at det modsatte køn er meget interessant eller vil blive det på et tidspunkt.

Og noget skal der da alligevel ske! Det kan jo ikke være rimeligt at gifte sig med en person, som man aldrig har set "før", og som man ønsker at være sammen med resten af livet. Og da det at vise og se, som i sig selv er helt ufarligt, hvis man bare gør det rigtigt, betragtes som noget dårligt og desuden som en synd, er det også udelukket. Man har lært og internaliseret de moralske normer og ønsker ikke at overtræde dem. Ja, hvad andet er der tilbage end samleje, for det skal jo alligevel ske en dag, for kun på den måde kan man få børn. Så du gør det - og samtidig kan du prøve det af med hvem det er rigtig sjovt, hvem der er den rigtige, osv. Men med det, under alle omstændigheder, har uddannelsen til KDSS ikke opnået en moral af reel monogami 120 ...

Og hvad med i dag? I dag ved allerede otteårige børn, dvs. børn i den alder, hvor de lærer det grundlæggende i vores tro som forberedelse til første kommunion, hvad sex er, så i dag kunne man fortælle dem "den rette moral" 48. Men intet af den slags, når det først er inde, er det inde 113. Da KDSS imidlertid allerede i dag er noget tvivlsomt, fortælles der intet i retning af moral, i hvert fald intet, så børnene ved, hvad det drejer sig om. Der sættes således heller ikke spørgsmålstejn ved den "moraliske næringsværdi" af uddannelsen for KDSS 118. Der tales om det (jeg har her en "Companion to First Communion and Confirmation" fra december 2018, hvor netop det sker). Det er derfor, at der stadig er en stramhed og fjendtlighed over for

kroppen, at de unge mennesker ikke kan håndtere deres krop fornuftigt, og at de stadig betragter f.eks. nøgenhedens glæde som noget umoralsk og er direkte bange for den og skygger den dybt.

Og når de unge mennesker så kaster sig ud i seksuelle oplevelser og dermed afviger fra målet om monogami, så trækker de "åndelige autoriteter" på skuldrene og siger, at det blot er et problem med vores svage kød (eller arvesynd), som man ikke kan gøre noget ved: "Lad de unge mennesker gå til skrifte!"

At den manglende høje moral skyldes systemet, tænker de "åndelige mestre" naturligvis ikke på. Den beskrevne procedure for uddannelse til KDSS er nu en fuldstændig forvrængning af, hvad der ikke er moral (eller endog en falsk moral), og hvad der er ægte moral. Så vi kan sige, at KDSS-uddannelsen, selv om den ser meget moralsk ud, i høj grad eller endog helt modvirker målet om en moral med ægte monogami.

Nu er det meningen, at dette koncept skal handle om, at kirken kommer tilbage til landsbyen, og at moralen om ægte monogami er udtrykkeligt ønsket! Målet er altså, at vores børn skal lære ikke at gøre det, der hører hjemme i ægteskabet (dvs. samleje) før ægteskabet eller med andre end deres ægtefælle, men at gøre det, der kan være en harmløs og endda paradisisk fornøjelse, hvis de bare gør det rigtigt.

Samtidig kan de også lære meget godt - ved at danse på et højt niveau - at genkende, hvem der passer til dem. Og hvis nogen ikke passer ind, er det ikke noget problem at sige "farvel", det var ingenting!

Og hvad med KDSS? KDSS er ganske enkelt, bortset fra at det kun giver en vildledende følelse af sikkerhed, en erstatningsmoral, som vi har brug for, fordi vi ikke lever den strenge monogami, der passer til os. (I historien om Syndefaldet i Bibel [128](#) er det en forbandelse af denne grund). Når vi lever eller ønsker at leve streng monogami, vil vi se problemet med KDSS blive opløst i lyksalighed.

Hvad hvis de voksne har noget imod det? Et tip til unge mennesker: Det skal du ikke have noget imod! Fordi vi altid skal huske på, at de aldrig har oplevet noget lignende og ikke engang kan forestille sig, at det er muligt, og hvor smuk en moral med ægte monogami [120](#) er, og hvor godt det er at leve den, hvis man bare er informeret herom ...

Sidste kommentar til dette billede: Jeg ønsker ikke "selvfølgelig", at "sådan noget" straks bliver gennemført i virkeligheden - eller er det? Under alle omstændigheder bør de unge i det mindste tænke over det og diskutere det med hinanden!

Fortsat fra s. 38:

Men hvis jeg også er imod sex før ægteskabet, så er jeg kun imod det seksuelle misbrug, som ofte nok er forbundet med det, og jeg er derfor på ingen måde også kropsfobisk undertrykt! At gøre ingenting overhovedet og frem for alt at være imod alt, hvad der er forbundet med seksualitet, er simpelthen urealistisk, og det er slet ikke muligt! For den, der først er imod alting her, vil en dag blive overrasket af virkeligheden, og han vil ende med at gøre alting 157. Jeg vil blot gerne vælge en fornuftig middevej: Ikke for at undertrykke kønsforskellen, men for at dyrke den. Derfor er jeg f.eks. helt åben over for paradisisk nøgenhed 101 - også og især i nærvær af ægte moralske mænd, hvor det altså er muligt og ikke misforstået. For vores sædvanlige frygt for nøgenhed, dvs. KDSS, er jo kun et udtryk for vores usikkerhed i spørgsmål om seksualmoral, den forhindrer en normalitet mellem kønnene og bidrager slet ikke til en ægte moral, og som en typisk irrationel frygt er den kun et instrument til dominans (især af religioner!) og en typisk civilisationsskade, som forhindrer en ægte frigørelse. Desuden er det også et tegn på psykisk sygdom. Hvor gerne ville jeg f.eks. deltage i en sådan Nacktradeltag, hvis det var mig et sted for opnåeligt (<https://basisreli.lima-city.de/radler/radlerinne.htm>). Det er ikke desto mindre et tegn på en vellykket frigørelse! Selvfølgelig skal man med rimelighed sikre sig, at man ikke bliver misforstået derved, det hører nu engang også til emancipationen. Og jeg ville endda øve mig i at køre håndfrit i forvejen, så jeg i det mindste kunne løfte armene i vejret og sprede fingrene for at lave V-tegnet mod de borgerlige, dvs. sejrtegnet! Selvfølgelig skal man kunne tale om alt dette, og jeg tror, at jeg kan tale, fordi jeg har gode argumenter. Og hvis du ikke kan tale fornuft her, så fuck dig!

Men det er ikke det hele! Jeg ved også, at to tredjedele af alle kvinder aldrig oplever en orgasme i deres liv - og jeg ønsker ikke at være en af dem, hvor manden kun stikker pikken ind og trækker den ud igen som i en slave, og jeg får ikke noget ud af det og føler kun kedsomhed eller endda modvilje. Så jeg vil gerne opleve orgasmen og ikke med en mand og nogle gange så med gemmeleg og med utroskab og med løgne og hykleri, men med min mand og når vi begge har lyst til det! Ja, hvad brænder i dig, når du virkelig er forelsket? Intet brænder "inden", det eneste, der brænder, er kun det ydre. Så under ingen omstændigheder kommer det indre i tvivl, der har tid indtil ægteskab! Og jeg ved også, at orgasmeoplevelsen kun er mulig med berøring af ydersiden og uden penetration 80, så også uden nogen fumbling og kun med let hudkontakt, blot ved at føle med en mand uden frygt poodel-nackt pudelwohl og kan lade mig falde med ham så korrekt. Naturen har endda givet os piger her den store chance for at teste uden penetration: Fordi alle nerveceller 72, som er ansvarlige for orgasmen hos kvinder, er alligevel på overfladen af deres kønsorganer, dvs. penetration er slet ikke nødvendigt for dem at teste den. Den orgasme, der ikke sker uden penetra-

tion, sker heller ikke med penetration. Derudover har en kvinde en stærk frygt, især den første gang, hvis alt er rigtigt, hvad hun gør uden ægteskab, hvis alt er rigtigt. Jeg har også hørt, at en fjerdedel af alle piger har så dårlige erfaringer første gang, at de er trætte af sex. Og denne frygt forhindrer kvinderne i at være virkelig afslappede, hvilket er en absolut forudsætning for at opleve orgasmen. Frygt er simpelthen dødbringende for orgasmen! Mange af dem får et traume ved en sådan "første gang", som de aldrig rigtig vil slippe af med i deres liv. De eneste, der har en fordel, er religionerne med deres løfter om trøst og tilgivelse, som de får nok kirkeskat for, og psykiaterne med deres behandlinger. Det er derfor, de ikke gør noget, så vi piger kan blive klogere. Men alt det behøver ikke at være sådan! Og fordi orgasmen ikke fungerer med alle, giver det mening at teste netop det og kun det og ikke også penetrationen før ægteskabet. Jeg tror også, at det er min ret, ja, den gode ret for en moderne og virkelig emanciperet kvinde - og hvordan skal jeg ellers kunne finde ud af, om i det mindste det fysiske ideal nogen-sinde er blevet opfyldt i mig?

Der er en fin historie her fra den italienske renæssance om, hvordan jeg forestiller mig, at min "første gang" skal være. Og jeg tror, at en kvinde eller en pige kun kan komme ud af sig selv som denne brud, hvis hun ved, at alt, hvad hun gør, er godt og rigtigt, og hvis der også er lykønskninger fra forældre og familie og venner og også kirkens velsignelse - og for at kunne gøre det behøver man ikke engang at være særlig religiøs og troende. Og hvis en partner virkelig elsker dig, er det også vigtigt, at du ikke bare lader samlejet ske, men at du deltager i det med glæde fra starten, så det bliver en rigtig fest. Med samleje før ægteskabet kan det aldrig være sådan, for der er altid noget i baghovedet, om alt er rigtigt, hvad du gør - alle kan tale, som de vil. Det bliver i bedste fald en libidinal reaktion eller et dumt argument for, at en kvinde er emanciperet og voksen, men aldrig en rigtig fejring.

Og hvis samleje før ægteskabet er en god oplevelse, og du har lyst til det igen og igen, hvad så, hvis din partner så siger "farvel" og dropper dig? Eller hvis det er en dårlig oplevelse, og du er træt af det, hvorfor startede du så med det i første omgang? Og hvordan håndterer en kvinde den næste partner, som måske virkelig elsker hende, men som hun ønsker at være mere forsigtig med? Siger du "nej" til ham, når du engang sagde "ja" til en uegnet fyr og spildte din mødom på ham? Eller hvor mange ønsker en kvinde at prøve, ved hvilket antal er hun en luder eller en luder? Derfor ønsker jeg ikke at gøre tingene halvt, hvis, så ordentligt! Jeg ønsker alligevel at opleve min seksualitet fuldt ud! Som i denne historie:

OM KVINDERNES NATUR af Giovanni Sercambi

I byen Pisa i Italien boede der engang en rig ung mand fra San Casciano ved navn Ranieri, for hvem lysten til tider var større end

fornuften. Da han ikke var gift, og hans slægtninge pressede ham til at tage sig en kone, spurgte han: "Hvem vil I give mig?" De svarede: "Hvad du vil have, og hvad vi kan skaffe dig."

"Når du nu vil det," svarede Ranieri, "så er jeg tilfreds. Men dette siger jeg jer: Hvis jeg opdager, at hun ikke er jomfru, sender jeg hende hjem og vil ikke have mere med hende at gøre."

De svarede ham, at han skulle gøre som alle andre, men at de ville finde en jomfru til ham. De spurgte rundt og fandt til sidst en smuk pige ved navn Brida, datter af Jacopa delli Orlandi, som var blevet overladt til sin mor efter faderens død. Hun var smuk som et billede og af en fantastisk statur. Da de blev præsenteret for hinanden, sagde han ja, og det samme gjorde hun.

Ægteskabet blev arrangeret, og efter at han havde bragt hende hjem, blev brylluppet fejret på pisansk vis. Om aftenen i sengen svingede Ranieri sig så på ungdommelig vis over hende for at udføre sine ægteskabelige pligter. Brida, der lå under ham, kom så spontant hen imod ham, at Ranieri faldt ned fra hende. Han var rørt og sagde til sig selv: "Det er ikke nogen jomfru, men hun bevæger sig så godt, som jeg ikke ville have troet muligt. Uden at sige et ord om det hvilede han resten af natten. Men da det samme skete igen næste aften, sagde Ranieri til sig selv: "Nå, men hvis Brida tager hen til sin mor, behøver hun ikke komme tilbage for min skyld."

Da den dag kom, hvor de unge hustruer plejede at tage hjem til deres forældre, sagde Ranieri til Brida og hendes mor, at Brida aldrig mere skulle komme hjem til ham, og at hun ikke skulle vove at gå ind i hans hus igen, for så ville han slå hende ihjel. Bidas mor og hendes familie kunne ikke forstå det hele og gjorde alt, hvad de kunne for at finde ud af, hvorfor Ranieri ikke ville have sin kone tilbage, ikke uden først at spørge Brida, hvad det betød. Men Brida svarede, at hun ikke havde nogen anelse og var meget ked af det. Til de mæglere, der var sendt for at høre Ranieri, hvorfor han ikke ville have sin kone tilbage, svarede han: "Fordi hun blev lovet mig som jomfru, og jeg tror, at hun ved mere om sagen end en luder." Kvinderne, som var i familie med ham og Brida, vendte tilbage til brudens mor og fortalte hende alt.

Moderen, der vidste at hendes datter var uberørt, udbrød: "Ve mig, usling! Han vil ikke have hende tilbage, for han har intet forstået." Kvinderne sagde: "Lad os gå til Madonna Bambacaia, hun vil helt sikkert kende vores råd." "Lad os gå!" opfordrede moderen. Så de gik til Madonna Bambacaia og fortalte hende alt.

Madonna Bambacaia lyttede til historien og spurgte efter navnet på manden og bad kvinderne om at gå med Gud. Så snart de var væk, hentede hun en ælling og lagde den under en kurv på sit værelse. Så sendte hun bud efter Ranieri. Da han ankom, tilbød hun ham en plads ved siden af sin egen, rørte vandet op i en skål med en lille pind og beordrede ham til at løfte kurven op, hvorunder anden lå. Så snart hun hørte vandet plaske, sprang hun straks ned i skålen.

"Nå," Madonna Bambacaia vendte sig til Ranieri, "hvordan kan det være, at denne ælling fandt vandet uden hjælp fra andre og sprang i?"

"Det ligger i ændernes natur," svarede Ranieri, "at så snart de opdager vandet, kaster de sig straks i det, uden at de har set det før."

Til dette svarede Madonna Bambacaia: "Ser du, ligesom en and, en fugl uden sind, af natur kaster sig ud i vandet uden at have kendt det før, således bevæger kvinden sig, uden at have smagt manden før, i det øjeblik hun føler ham."

Ranieri grinede af denne konklusion. "O Madonna Bambacaia, hvorfor sagde du det?" "Fordi jeg har hørt," svarede Madonna Bambacaia, "at du ikke vil have din kone igen, men jeg råder dig til at være ligeglad og tage hende tilbage, for du fik hende som jomfru. Der var hun god, vær ikke årsag til, at hun er blevet dårlig."

Ranieri skammer sig og tog Brida tilbage til sig selv, og fra den time gav de sig hen til deres fornøjelse uden at mistænke hinanden.

Bemærkninger: Denne fortælling stammer fra en DDR-bog fra 1970'erne. Desværre har jeg ikke bogen længere, så jeg kan ikke oplyse kilden.

Selvfølgelig er denne Ranieri en rigtig macho-mand, han tager alt for sig selv, men hans kone skal være jomfru. Men det er ikke pointen her, pointen er, om især en pige også skal lære seksualitet for ikke at være anspændt og på anden måde fjendtlig over for kroppen. Og essensen af historien er, at en sund pige aldrig har brug for en sådan læring - hvis den rette situation er til stede, kan hun "gøre det hele" af natur, så at sige!

Det vigtige er, at alt er "i orden" for pigen, at konteksten er rigtig - og det er noget helt andet efter et bryllup, end når en pige "prøver" at være "in" før. Og her passer netop også "øvelserne" med nøgenhed, som altså stadig er en ekstra forberedelse: Hvis en pige føler sig så godt tilpas med partneren i processen - hvad skulle der så gå galt efter et officielt ægteskab?

Ja, og desuden: Hvem er mest anspændt? Er det ikke snarere de piger og kvinder, der tror, at de først skal have alle mulige seksuelle erfaringer - med hvem som helst?

Og idéen om at have det sjovt med nøgenhed på forhånd taler også for det koncept, som jeg går ind for. For hvis du er åben her og ikke har nogen problemer, vil du senere kaste dig med hud og hår ud i det nu virkelig positive kærlighedseventyr - ja, hvis alt er i orden! Og det kan helt sikkert ses meget bedre i en tilstand af åbenhed!

Men vi fortsætter med visionen om pigen, der er ankommet til det 3. årtusinde:

Og når jeg først ved, at orgasmen med en mand er der, så er frygten for den mulige smerte under deflorationen også helt overflødig, for netop denne smerte bliver nemlig det ultimative gys på bryllupsnatten. Selvfølgelig kan den aften være et par eller flere nætter senere, men helt sikkert efter brylluppet. På den anden side er det rent nonsens at teste penetrationen før brylluppet, for alle pikke passer alligevel ind i alle fisser, så kvinder kan ikke se noget særligt ved det. Ja, for at deltage i denne "penetrationstest" behøver en kvinde virkelig ikke at være intelligent, for selv den dummeste blonde kan gøre det. Når alt kommer til alt, smider en kvinde sine gode kort med jomfruelighed væk uden nogen rimelig modværdi. Min mor gav mig et godt tip til min søgen efter den rette mand: "Benene samlet og Gud foran dine øjne! Så jeg er også åben for sådanne hudkontaktopplevelser - op til gensidig helkropsmassage 21, fordi alt dette ikke mindst også er sjovt for mig selv og også stadig sundt, og fordi det hører helt til at lære at kende og er også tegn på ægte livsvisdom! Og noget til massagen: Som referencepunkt kan en hunds krybning være et gyldigt referencepunkt her: Man rører ikke en hund overalt!

Det sker også, at jeg tilbringer natten sammen med en mand, der er temmelig udelukket fra ægteskab - og også nøgen, men så uden de typiske hudkontaktopplevelser. Afkaldet på sex er naturligvis ikke kun for mig, men også for manden en stor belastning. Men det er sådan, at kroppen ved stor stress producerer et antistresshormon, altså adrenalin, noradrenalin og dopamin, og det er både i den kemiske struktur og i virkningen som et stof. Den menneskelige krop er, hvis man gør det rigtigt, sin egen medicinleverandør. Man kan altså bedøve sig selv blot ved hjælp af en bevidst søgt stress, her den af afståelse af drivkraften - og det helt gratis og helt naturligt!

Og de mænd, der er okay, vil også forstå mig i min forsigtighed og synes, at det er dejligt, at jeg forsøger at gå en fornuftig middevej. Og de, der ikke forstår mig her, bør lade mig være i fred.

Og i øvrigt: Det er ikke uden grund, at naturen har koblet glæden ved samleje og muligheden for frugtbarhed. Det betyder, at samleje hører hjemme i en familie, hvor børn kan blive undfanget. I dag går vi normalt ind for et liv i overensstemmelse med naturen - men her mener vi, at vi skal udkonkurrere naturen med piller og kondomer - jeg foretrækker at holde mig til naturen!

Så jeg kan leve med at give afkald på trangen stor, især det åbner mange nye muligheder for selvrealisering uden en dårlig eftersmag 160! Hvad er det for nogle frustrerede gamle mennesker, som altid sætter lighedstegn mellem afkald på seksuelle drifter og pine og undertrykkelse, og som ikke tillader os unge mennesker nogen paradisiske fornøjelser?

Forfatterens note: Enhver, der mener, at alt dette er urealistisk og umuligt, bør spørge sig selv, om det er fordi de aldrig selv har oplevet det, og at det igen er fordi de simpelthen ikke vidste bedre?

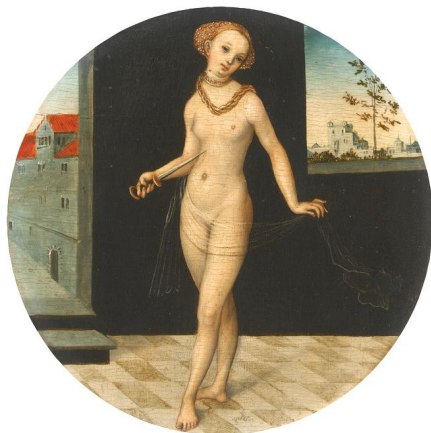
Epilog

Trods alle mine bestræbelser på at udtrykke mig forståeligt, har jeg stadig det indtryk, at nogle læsere ikke ved, hvad jeg vil. Derfor denne epilog!

Måske passer en hændelse fra slutningen af min skoleaktivitet her, som efter min mening siger meget om de unge i dag:

Så jeg blev frataget min lærerlicens af biskoppen i Aachen, fordi jeg ikke repræsenterede kirkens lære, og fordi eleverne skulle beskyttes mod mig (!!!!). Og min rektor lukkede mig ikke ind i nogen klasse fra nu af - jeg fik et andet job, så længe min pensionering ikke var kommet endnu. Og på en eller anden måde fik jeg at vide, at der i en klasse gik rygter om, at der var noget MeToo-halløj i gang (i dag ville de sige det). At der var dogmatiske grunde var uden for deres fantasi, for jeg forsøgte altid at omsætte kirkens moral i praksis i deres liv. - Så jeg henvendte mig til chefen, som var på vej forbi: "Se, det er nu ved at blive fortalt....!" Og han: "I hvilken klasse - hvor?" Og så tog han straks med mig til den pågældende klasse - den normale undervisning blev aflyst for dem indtil videre ... Han oplyste klassen om baggrunden for inddragelsen af lærerlicensen, at der var problemer med kirkens dogmer osv. Så rejste en studerende sig lidt træt og sagde: "Men hvad nu, hvis vi vil have ham?" (Jeg var forbløffet, jeg havde aldrig set sådanne unge mennesker før ...) Og chefen svarede: "Nej, det ville ikke fungere, der var en aftale med den katolske kirke og ikke kun med osv.". Og så igen eleven: "Okay. Men når jeg ser mig omkring, har vi fire grupper i denne klasse: katolikkerne, protestanterne, baptisterne og muslimerne. Okay, katolikkerne kan forlade lokalet, men for de andre kan han fortsætte med undervisningen ..." Jeg var endnu mere forbløffet - og jeg tror også, at chefen var meget overrasket, for han havde nok ikke hørt noget lignende om mig og min undervisning. Han havde nok troet, at jeg ud fra det, han hidtil havde hørt om mig, var meget verdensfjern, i hvert fald i forhold til de unge mennesker i dag, men nu dette ... (Og hvis jeg forestiller mig, at der også havde været jødiske elever der, som denne elev også ville have talt for, så ville det have været klart for mig, hvordan man kan bringe selv de religioner

sammen, som ikke vil have noget med hinanden at gøre! I øvrigt: Før jeg var aktiv i bispedømmet Aachen, var jeg også aktiv i ærkebispedømmet Köln - og for dette ærkebispedømme har jeg stadig en lærerlicens, og den er stadig gyldig ;-).

Og her vil jeg gerne vise et andet billede af Lucas Cranach den Ældre - ud over det på s. 12. Jeg stødte på dette billede, fordi jeg var på den berømte Cranachudstilling i Düsseldorf for at se, hvad denne maler, som i øvrigt var ven af Martin Luther, ellers havde malet, og hvad han havde tænkt om det. Lucas Cranach var humanist, og som sådan havde han ideelle ideer om mennesket. Til disse ideelle forestillinger hørte nu også, at moral og nøgenhed hører sammen, ja, at den ægte moral måske kun er mulig, hvis den også er kombineret med nøgenhed (selvfølgelig altid kun der, hvor det passer). Et meget fint eksempel på denne kombination er portrættet af den romerske borger Lucretia, selv om hendes skæbne var trist. Hun var blevet voldtaget og led så meget under denne forfærdelige oplevelse, som hun selv var uskyldig i, men som hun ikke længere ville leve med, at hun begik selvmord. Romerne anså hende derfor for at være indbegrebet af moral. Og det var i denne forstand, at Lucas Cranach den Ældre malede hende.

Jeg ved godt, at jeg gentager mig selv, i hvert fald delvist: Ifølge Bibelen er frygten for nøgenhed et resultat af en forbandelse, og med moderne psykologi kan vi kalde det et tegn på et kollektivt traume. Årsagen til begge dele er, at vi mennesker ikke lever den seksualitet, der passer til os, og det er en strengt monogam seksualitet. Det er derfor, jeg er engageret i det.

Nå, men det forblev sådan - men denne hændelse har givet mig en masse mod ge jeg kom. For jeg tror, at den retning, jeg har valgt, er den rigtige. Så i mellemtiden vover jeg at udskrive billederne af parret, der spiller bold (se s. 38) og billedet af Lucretia (se denne side) - og at anbefale udtrykkeligt "en sådan praksis".

Nå, men det forblev sådan - men denne hændelse har givet mig en masse mod ge jeg kom. For jeg tror, at den retning, jeg har valgt, er den rigtige. Så i mellemtiden vover jeg at udskrive billederne af parret, der spiller bold (se s. 38) og billedet af Lucretia (se denne side) - og at anbefale udtrykkeligt "en sådan praksis".

Og selvfølgelig var der flere oplevelser - jeg tænker på nogle samtaler med unge mennesker mellem dør og dør ... For eksempel da en studerende fortalte mig, hvor meget hun fortrød, at hun var begyndt at have sex, fordi hun udtrykkeligt havde ønsket det. Jeg foreslog denne sammenfletning af fingrene på begge hænder, som beskrevet på side 25 ovenfor i samtalen med denne globetrotter med tysk studentereksamen, og spurgte, om det

ikke ville have været lige så godt. "Ja, selvfølgelig", var hendes vemodige svar, "men ingen siger det på den måde ...".

Så jeg mener fortsat, at nogen er nødt til at sige det, for hvis alting altid er forbudt eller bare bliver gjort dårligt, så er det eneste, der vil blive opnået, at alting til sidst altid vil blive gjort. (Hvilket scoop dette argument er på det rigtige tidspunkt, blev jeg klar over først nogen tid efter samtalen med den færdiguddannede gymnasieelev). Grundlæggende ønsker unge mennesker kun at "se og vise" i første omgang, hvilket faktisk er helt harmløst og også helt forståeligt og helt legitimt. Og nu er der gået mere end 17 år, siden jeg forlod skolen, og jeg er ikke stoppet med det, jeg fortalte dengang. Jeg vil sige, at jeg først fik de bedste oplysninger og tanker, da jeg forlod den aktive tjeneste - f.eks. også gennem samtaler med unge mennesker på pilgrimsvejen til Santiago i Spanien. Ja, hvor ellers kan man tale så frit, især med piger - medmindre s. ovenfor?

Så jeg tror, at jeg med det arbejde, jeg laver nu, kan nå de unge mennesker meget bedre, og at jeg endda kan ændre noget i dem. Jeg tror også, at kirken ville få store problemer med at inddrage min lærerlicens nu, for det, jeg netop har fundet på om "Jesus", er faktisk løsningen på alle de uløste spørgsmål, jeg kender fra mine teologistudier. Jeg tror, at jeg ville få gode kort, i hvert fald meget bedre end dengang!

Under alle omstændigheder skal der gøres noget her, især fordi de unge mennesker i dagens skoleklasser kommer fra alle mulige kulturer og religioner. Hvis religionsundervisningen ikke er ansvarlig her, eller i det mindste burde den være det!

Selv om jeg ikke har været i tjeneste i mange år, har jeg stadig kontakt med unge mennesker fra tid til anden og taler også med dem om de spørgsmål, der er blevet rejst. Mit indtryk er, at jeg har ret i det, jeg har skrevet her. Og det kan altså være, at mine anbefalinger som gammel religionslærer til unge mennesker ikke bare ikke er forkerte, men at de faktisk er meget velkomne. Så:

- Diskuter med hinanden - gerne i religions- eller etikundervisningen!
- Tal først og fremmest om, hvorvidt og hvor I kan og vil have det med hinanden så åbent, dvs. også nøgne, som det er beskrevet her.
- Selvfølgelig ville det passe meget godt at skifte tøj og tage et bad sammen efter gymnastiktimerne. Man kan indtage det standpunkt, at i en tid, hvor alle mulige og umulige seksuelle abnormiteter betragtes som normale og endda skal respekteres som seksuel selvrealisering af en person, kan den store kærlighed med den eneste partner igen blive efterstræbt. Og den rationelle forudsætning for dette er at overvinde følelser af afsky, skam og hæmning. (Og hvis drengene får en erektion, fordi alting er så uvant i starten, skal pigerne opmuntre

dem: "Det er dejligt, hvor normale I er, det vigtigste er, hvor godt I kan styre jer!")

- Og hvis du gør det, og en idrætslærer eller en rektor vil forbyde det, så lad dem gøre det, du behøver ikke at holde dig til det, fordi dette forbud er imod en højere moral. Lad dem ringe til politiet. Og så kan du præsentere denne brochure for dem. Lad os se, hvad der sker. Det bliver ikke meget, for du har de bedre kort her. - Held og lykke!

Selv om det, jeg taler om, måske lyder lidt mærkeligt for nogle i starten ("Hvad har alt dette med religion at gøre?"), kan jeg takket være overvejelserne om den oprindelige jødiske religion og den historiske jødiske Jesus henviser til den jødiske religions grundlæggende bekymring. Og i den er der trods alt paradisfortællingen, som på den ene side er en fortælling mod kultisk prostitution, dvs. mod sex med en anden partner end ens egen ægtefælle. Jeg kan her henviser til en fremragende undersøgelse af navnet "Eva" af den evangeliske tjekkiske teolog Jan Heller: Dette navn er nemlig afledt af gudindenavnene Hebe eller Hepatu (roden er den samme, også lydene p og b passer, for hvis man gnider dem med læberne, kommer der henholdsvis f og v og w ud - det kender vi også fra spansk, Barcelona tales Warβelona), til hvis kult denne prostitution hørte. Og paradisfortællingens forfattere var dygtige til at degradere en sådan gudinde til en menneskekvind, dvs. til den "menneskelige Eva" - og at det, der hørte til gudindekulten, nu blev set som noget dårligt. På den anden side er der tale om nøgenhed, hvilket jeg ser som en vision om, at tøj bliver overflødig i en gudfrygtig verden - selvfølgelig kun hvor det passer ind. Hertil kommer så et helt særligt menneskesyn i den oprindelige jødiske religion, nemlig at mennesket ikke blot er et væsen med mandlige eller kvindelige "vedhæng", men et gennemgående seksuelt væsen, som lever og frem for alt ønsker at leve enten sin særlige mandighed eller også sin særlige kvindelighed.

Repræsentation af "frugtbarhedsritualer" er temaet i soltemplet i Konarak/Indien [31](#) Vi kan se, at slangen i Adam og Eva-fortællingen i Bibelen i de førbibelske religioner ikke betyder djævelen, men en frugtbarhedsgud, der tilbedes ved at have sex med en kultjomfru.

Så jeg orienterede mig mod den tidlige jødiske religions utopi om det at være menneske: "Kvindens ret til at få orgasme med ægte monogami og uden problemer med nøgenhed" - og gjorde dette til grundlaget for et, efter min mening, praktisk anvendeligt, pædagogisk koncept. Problemet er altid gennemførelsen af en utopi i livets virkelighed, herunder vores egen.

BILAG 1: RELIGION OG FASCISME - OG UDSIGTER

Men på et tidspunkt faldt den jødiske religions oprindelige store idé bagud, måske fordi der opstod nogle problemer, måske ligesom vores nuværende koronapandemi, som krævede nogle foranstaltninger, som så fik deres eget liv? Og så opstod der traditioner, som fik de oprindelige bekymringer til at blive glemt, selv efter at "problemerne" var overstået? Og traditioner er meget ofte (eller måske altid?) også ensbetydende med forræderi?

Jeg faldt over bogen "Heavenly Sex" af den jødisk-tysk-amerikanske sexterapeut Ruth Westheimer (og Jonathan Mark) (1995 New York University Press/ Bertelsmann 1996). Og meget hurtigt opdagede jeg, mens jeg læste den, at jeg her får et efter min mening godt indblik i den jødiske religions-tradition, i praksis i det mellem menneskelige liv, på en måde, som jeg næppe ville have fået på anden vis. Og i den forbindelse er jeg stødt på noget ret problematisk ...

Ruth Westheimer skriver om et jødisk bryllup: "Det er derfor, bruden bærer hvidt ... Uanset hvor promiskuøs bruden har været før ægteskabet, så renser brylluppet hende, hun bærer hvidt som renhedens farve, så frisk som nyfalden sne. Et bryllup kan rette op på alt, der syntes ødelagt, såsom en vanæret fortid, det kan helbrede gamle sår.... " (s. 125f) Det er naturligvis - i hvert fald ved første øjekast - en fantastisk holdning til dem, der (af en eller anden grund) ikke altid har overholdt buddene om en høj seksualmoral, men som alligevel til sidst "konverterer" til den "rigtige vej".

Men ved nærmere eftersyn tror jeg, at denne store holdning imidlertid også gør de jødiske teologer dovne og empatiske over for unges traumatiske oplevelser og også over for deres religions oprindelige bekymring. De er ligeglade med den oprindelige grundlæggende bekymring for en moral af ægte monogami, alt vil blive tilgivet alligevel, alt er ligegyldigt alligevel.... Det samme gælder passagen på s. 48 fra Ruth Westheimers praktiske erfaring: "Når en ortodoks pige sidder i min praksis og fortæller mig, at der er sket noget slemt for hende, siger jeg hende fra min jødiske traditions dybde: "Det, der skete, er forfærdeligt, det er bare forfærdeligt, og det burde aldrig ske for en som dig. Hvor er det trist, at du skulle gennemgå denne dårlige oplevelse. Men du er nødt til at fortsætte med at leve. Vi ønsker at sikre, at når mindet eller tanken om det dukker op, så vil du forløse det med gode tanker. Husk på Miriam, som efter at have krydset det Røde Hav gik ud med sin

tamburin og dansede, da alt syntes håbløst. Tænk på sabbatslysene ..."

Det er naturligvis helt rigtigt, at nogen skal leve videre uanset hvad. Men en holdning tvinger sig på mig her: "Du er ingenting, den store idé er alt." Og her bliver netop jeg som tysker opmærksom, fordi der i mig meget hurtigt dukker associationer op fra vores ubeskrivelige nyere historie - og fra to ideologier på én gang: "Du er ingenting, din nation, dit nationale fællesskab eller endog arbejderklassen eller partiet er alt ...". For jøderne er det ikke partiet, men det jødiske samfund, religionen eller endog Gud. Men under alle omstændigheder er det ikke den enkelte. Er denne holdning, som Ruth Westheimer har, og som synes at være den jødiske holdning i første omgang, derfor ikke på en måde fascistoid?

Jeg citerer den kendte jesuit og filosof Rupert Lay ("Die Macht der Moral", Econ, 1991, s. 44f) om dette punkt: "Ikke få mennesker antager fejlagtigt, at de med afslutningen af den åbne politiske fascisme har opgivet dens interaktionsmønstre, dens værdier. Fascismen var således en historisk episode. Hverken i politiske eller økonomiske, fagforeningsmæssige eller familiemæssige institutioner kan fascismen genkendes. Dette er en fejltagelse. Fascismen eksisterer stadig blandt og i os alle sammen. Fascistisk disponeret er ethvert menneske, der lever i en lukket livsverden, fordi han tror, at han er i besiddelse af sandheden og evigt gyldige moralske kategorier, som også binder andre. Fascistisk disponeret er enhver institution, da dens endogene formål udelukkende er rettet mod dens selvbevarelse og ekspansion over produktionen, hvilket gør den for sig selv til det højeste gode, der skal beskyttes (politisk, kulturelt, kirkeligt <note: religiøst/kirkeligt>, økonomisk). Mens fascismen har lært at gemme sig bag tusindvis af masker, er det en vigtig opgave for enhver åben moral at afsløre den." Så her forsøger jeg at afsløre den jødiske religions fascisme.... Og det er sandt, at der er en ligegyldighed over for alt det traumatiske, som en pige oplever....

Men når jeg ser på andre religioner, herunder vores egen, er det ikke bedre med dem, men det er mere tydeligt med en anden religion end vores egen. På samme måde "tørres" "synderne" i den katolske bekendelse "væk" og dækkes med store ceremonier og nogle gange også med berusende store kunstværker af arkitektur, maleri, musik - jeg har egentlig intet imod det, men de skal være udtryk for livsglæde og ikke for undertrykkelse: Så terapeuten eller skriftefaderen lærer om "livets uheld" (og jeg tror, at det handler om det samme her, at frau havde begået en fejl her i kærlighedspartneren), men hverken hos jøderne eller katolikkerne får man den tanke, at der er et pædagogisk problem her, nemlig at de unge mennesker ikke er tilstrækkeligt forberedt på "livets faldgruber", og at de derfor ikke rigtig kan undgå dem og frem for alt klare dem. Og i stedet for at kirken eller synagogen endelig begynder at udvikle en fornuftig seksualmoral for de unge, så sådanne "ulykker" ikke sker, overlader de det til en kommerciel virksomhed (her i Tyskland "BRAVO", et ungdomsmagasin eller en hjemmeside) og i mellem-

tiden også til sociologer og pædagoger, der er fjernt fra troen, og som naturligvis bringer deres areligiøse holdning til de unge mennesker i overensstemmelse hermed. Dette fører så også til sidst til, at de unge mennesker spørger sig selv, hvad religionen overhovedet skal bruges til, og at de i det mindste i vid udstrækning løsriver sig fra religionens principper. Måske er der kun ydre former og en tro, som man snarere kan kalde "overtro dekoreret med folklore" tilbage. Og teologerne og rabbinerne trækker på skuldrene og føler sig ikke ansvarlige og er inaktive ("man kan bare ikke gøre noget") og lover frelse efter døden. Hvad synes du om det, kære læser?

Ud fra et "fascistoidt" synspunkt kan man også se på den rituelle omskæring af mandlige babyer. Jeg citerer her - også fra bogen "Heavenly Sex" (s. 27): "Rabbi Nachman af Breslau ... lærte ... at omskæring bestod af to forskellige handlinger. Ved den første fjernes orlaen, det kød, der dækker penisens "krone". Derefter skrælles krummen, membranen under huden, væk, indtil kronens kød kommer til syne. Rabbi Nachman forklarer, at orlaen symboliserer det onde, som skal fjernes fuldstændigt. Krum anses for at være forbindelsen mellem orlaen og kødet og henviser til det faktum, at det gode sommetider blandes med det onde. At skrælle krummen af symboliserer, at det gode skal adskilles fra det onde. Det seksuelle instinkt og den seksuelle handling er i stand til den højeste værdighed - skabelsen af liv. Alligevel kan den samme penis og handling udløse en kædereaktion af smerte og føre til døden. Det er denne dialektik, der ligger til grund for jødiske holdninger til sex i historien."

Min holdning til dette: Man kan naturligvis retfærdiggøre og i sidste ende endda forherlige alting. Men i det mindste for os europæere er det afgørende, at omskæring fortsat er en barbarisk og i dag stort set helt unødvendig handling, og så på uskyldige små drenge. Så vi kan sige: Hos drengene tvangsrekruttering gennem omskæring og hos pigerne dumhed, uvidenhed og konceptløshed, så de til sidst også ønsker en sådan "kærlighedsforbrydelse" og dermed glider ind i en "umenneskelig" ideologi, her i den jødiske religions. **Er den jødiske religion, som den viser sig i dag, og formentlig ikke kun i dag, derfor en fascistoid ideologi?** (Men det behøver det virkelig ikke at være!).

Og fra dette synspunkt igen til slavernes og de kvindelige slavers befrielse i den jødiske historie: Var det overhovedet nogensinde meningen, at pigerne ikke længere skulle være sexslaver eller blot prostituerede før ægteskabet? Har det nogensinde ændret sig? Og blev de frigivne slaver virkelig frigjorte og suveræne mennesker? Var det nogensinde meningen, at jøderne skulle opnå frigørelse og suverænitet, i det mindste en reel frigørelse og suverænitet fra det menneskelige menneskes dybder? Måske var det engang, i begyndelsen, den grundlæggende idé og det grundlæggende mål for nogle begavede menneskers "jødiske urreligion", men det er længe siden. Jeg forestiller mig i hvert fald virkelig emanciperede og suveræne piger mere

som pigen på side 38!

Og jeg tror, at det er der, du kan komme tilbage til, især i dag! Var det i sidste ende måske endda en bekymring for den virkelige Jesus? **Så Jesus er ikke kun imod misbrug af seksualitet, men også imod fascisme", "fascisme" her dog ikke som et politisk system, men som en tidløs anti-menneskelig magt-filosofi?** Så var Jesus - efter vores standarder i dag - mere en revolutionær moralist og filosof, og var hans sortering i en religiøs kasse en smart afledningsmanøvre fra hans sag og dermed en perfekt afvæbning af den?

Hvis ikke en tilbagevenden til oprindelsen her var en fælles opgave for jøder og kristne! Og omskæring af drenge, som er et særligt problematisk "traditionsbarn", kunne så overvindes samtidig! Det er ganske vist strafbart med udelukkelse blandt jøderne, som jeg læser i Westheimer/Mark, men det skal i sidste ende ikke ses som et guddommeligt bud, men som en forældet stenalderskik, der ikke hører til den jødiske religions "grundinventar". Og for ændringen af en sådan skik er der nu heller ingen straf for hvem som helst! (Og en anden ting om "tradition": Den amerikanske udgave af Westheimer/Mark's bog hedder "Heavenly Sex: Sex and the Jewish Tradition". Så påberåbelsen af traditionen er ikke bare tilfældig - tilfældig, det er almindelig praksis i den jødiske religion - og ikke religionens oprindelige anliggende....)

Noget om et eksperiment: Amerikanske forskere gennemførte engang et eksperiment om, hvordan man kan bringe fjendtlige grupper sammen ("fjendtlige" er ikke ligefrem jøder og kristne, men det kunne være bedre): Til dette formål organiserede de teltlejre med to sådanne fjendtlige grupper af drenge, naturligvis på behørig afstand - med respektive "ufuldkommenheder" i begge lejre, f.eks. et vandværk, der ikke fungerede. Men de "ufuldkommenheder" kunne løses, men kun hvis de fjendtlige grupper af drenge arbejdede sammen. Og se, det virkede, og grupperne blev også tættere på hinanden på andre måder!

Har vi ikke på en eller anden måde "også et sådant problem" her, som jøder og kristne også hver især kunne løse hver for sig, men meget bedre begge sammen? Så i dette værk "The criminal case of Jesus" har jeg designet et koncept til dette - for de unge - og de unge er fremtiden! Her er der den samme bekymring, en fælles opgave: fra jøderne skønheden i seksualitetsoplevelsen og fra reformen gennem Jesus overvindelsen af misbrug. Derfor ville et samarbejde være ideelt (og naturligvis også med alle reformvenlige kristne trossamfund) - mod kommercielle virksomheders manipulationer osv. "At være kristen" er bestemt ikke muligt for alle, men "Jesus-tilhængere" kunne være alle! Det ville også være en frigørelse fra enhver ideologi, der bare tilnærmelsesvis har noget med "fascistisk" at gøre. Så Jesus-visionen i sin jødiske kontekst? Måske er der ingen anden vej, i hvert fald ikke i det lange løb? Og det ville trods alt ikke være en klassisk religion med tro på Gud og gudsyndelse, men snarere en livsholdning, der består af visdom og livsglæde!

Men hvordan kunne det være anderledes? Og jeg tror, at den jødiske religion her vedrører mig meget godt, især fordi jeg ser kristendommen som en "jødisk sekt", så den jødiske religion og den kristne religion har eller i det mindste bør have samme bekymring.

I den forbindelse søgte jeg på Google efter betydningen af Bar Mitzvah (dvs. det ritual, hvorved jødiske drenge bliver fuldgyltige medlemmer af den jødiske religion), da jeg går ud fra, at det, jeg finder her på internettet, er skrevet af jøder og dermed også afspejler den jødiske lære korrekt. Da jeg læste det, jeg fandt, blev jeg imidlertid i høj grad mindet om min afhandling om betydningen af confirmatio, den kristne pendant til bar mitzvah. I min afhandling var jeg meget kritisk over for den tese, som jeg nogle gange fandt i litteraturen, at confirmatio handler om troskab mod den katolske (eller endog protestantiske) tro. For de åndelige gaver i Esajas 11:2 peger på etisk adfærd, hvis mål er en succesfuld menneskehed par excellence (måske havde Esajas endda den førnævnte jødiske utopi i tankerne?). Så jeg så i betydningen af troskab mod den respektive tro (som i øvrigt ikke længere fremhæves i dag) et almindeligt forfald af en oprindelig god idé, at det i sidste ende derfor ikke længere handler om den oprindelige mening, men kun om bevarelse af et system. Under alle omstændigheder havde den evaluerende professor rost denne min observation i sin evaluering.

Og når jeg nu kigger på betydningen af Bar Mitzvah på google, så har jeg indtryk af, at min kritik af vores kristne ritual er lige så relevant her. For det handler først og fremmest om at være jøde - ligesom Westheimer og Mark skriver, at det er det vigtigste, og ikke om det enkelte menneske. Men det er faktisk klart: Gud er hverken jødisk eller katolsk eller protestantisk eller muslimsk eller noget andet. **Og den religion, der formår at føre de unge mennesker til en vellykket menneskehed - den vil vinde! 124** Og i den forstand ser jeg den oprindelige jødedom **152**, som Jesus også var optaget af - og som vi skal bevæge os hen imod. Og jeg er fast overbevist om, at hvis det lykkes, eller hvis vi allerede er på vej dertil, så vil "Jesus-tilhængere" (jeg vil gerne undgå ordet "kristne") og jøder forstå hinanden helt anderledes, og så vil også antisemitismen forsvinde som et ondt spørgsmål. S. til det "Jesus ... i den jødiske forsknings spejl" **133**.

Men til dette hører nu også engang en ægte seksualmoral - og selv om det kunne være så attraktivt for unge mennesker, at de også ville have det - her ligger kaninen i peberet. Fordi ingen i de respektive institutioner ønsker det, fordi en mislykket ægte seksualmoral ikke blot er et glimrende instrument til at dominere de gamle i et samfund over de unge, men også en meget lukrativ forretningsmodel. **Og så vil man naturligvis ikke såre dem, der lever eller har levet anderledes, ved at skubbe dem til en bedre model, når det er for sent. Jeg er virkelig i et dårligt dilemma her. Men på et tidspunkt er man jo nødt til at starte med den "bedre model"!**

Det er i hvert fald her, jeg ser det grundlæggende problem med den jødiske religion og også den kristne religion, som så også har noget med den virkelige Jesus at gøre. Og hvis vi ønsker at følge Jesus, kan det kun lade sig gøre, hvis vi lader os lede af, at vores grundlag også er jødisk.

Jeg synes bare, det er en skam, at jeg ikke vidste alt det, jeg skrev i hæftet tidligere - mange ting anede jeg allerede dengang, og jeg troede også, at jeg havde gode argumenter, men desværre kendte jeg ikke de bedste argumenter endnu, de kom senere. Jeg ved godt, at jeg gentager mig selv, men med det nuværende koncept ville jeg gerne være lærer igen i dag!

BILAG 2: HVORFOR DETTE "ALTERNATIVE TROSKONCEPT" ER DET HELT RIGTIGE TIL AT UNDERVISE BØRN:

Jeg synes, at jeg i dette hæfte har præsenteret ganske godt og plausibelt, hvordan det sandsynligvis var med den virkelige Jesus for 2000 år siden. Og hvis især lærere eller kateketer ikke ønsker at vide noget om disse undersøgelser og mulige løsninger, så opstår spørgsmålet selvfølgelig, hvad de ellers fortæller de unge mennesker, når det drejer sig om religion.

Fortsætter de med at fortælle de traditionelle fromme eventyr eller endda løgnehistorier eller nogle trivialiteter efter mottoet "godt for alle og ondt for ingen" - og udelader de delikate ting helt og holdent? Ville man gøre det samme i matematik og fysik og biologi, først fortælle børnene eventyr osv. og så enten aldrig fortælle de rigtige ting eller højst senere, når børnene er ældre? Næppe - men i religionen er det sådan det gøres - og alligevel er det netop her, at det skal handle om "det rigtige", dvs. om sandheden?

Jeg beder Dem, kære læsere, om at forstå mig, som var lærer på en gymnasieskole. Jeg husker en elevs bemærkning, da jeg forsøgte at sætte vores kristne tro på et solidt grundlag, der var forståeligt for eleverne: "Vi troede ikke på det, vi havde fået at vide i skolen før, men så fik vi så avancerede grunde til at tro på det - og nu kommer du og siger, at vi havde ret med vores tvivl i begyndelsen, nej, nu holder jeg mig til det....". Jeg synes ikke, at dette "nogle gange på den ene måde og så på den anden igen" behøver at være sådan, især er det fuldstændig "intelligensineffektivt" for unge mennesker.

Hvorfor ikke ret og rimeligt? Det er muligt i dag, fordi børnene allerede får den rette information i seksualundervisningen, så de ved, hvad det hele handler om. I dag behøver vi ikke længere at fortælle børnehistorier og gå rundt om busken, i dag kan vi endelig tale rent ud af posen!

Jeg vil gerne fortælle dig om tre oplevelser, som jeg har haft:

1. Under mine teologistudier på jesuiternes universitet i Frankfurt

deltog jeg i et initiativ "Study and Life Reality" af en engageret Caritas-medarbejder for at komme i tættere kontakt med "normale menneskers" virkelighed. Denne kollega organiserede bl.a. en ferielejr på et vandrehjem i den bayerske skov, som jeg også deltog i. Jeg var gruppeleder for de 12-årige drenge. Og så skete det, at to drenge, søskende, klædte sig helt af under en vandretur ved et vandre-servoir, som min gruppe havde bygget i en bæk - og da de opdagede, at jeg tydeligvis ikke havde noget imod det, ville de også gerne fotograferes. Jeg havde naturligvis store betænkeligheder bagefter og fortalte lederen alt og gav hende også filmen, men hun grinede bare og viste også mine billeder ved "genlæsningsarrangementet" op til jul - naturligvis til alles morskab. Så alt var klart eller ej, for på det tidspunkt havde andre drenge også spurgt mig, om nøgenhed overhovedet var muligt og ikke en synd, for ifølge historien om syndefaldet i Bibelen var det ikke tilladt. Jeg havde kun sagt noget letfærdigt og tilfældigt, hvilket jeg senere ærgrede mig over. Drengene havde trods alt ønsket at vide noget, de ikke kunne klare, og jeg burde have svaret meget mere seriøst. Så året efter, på et lignende retreat, denne gang i Salzburg, ønskede jeg at etablere noget lignende - og denne gang ville jeg tale fornuftigt om det med hele min gruppe. Men som det er sket, blev jeg kort efter meddelelsen til "mine drenge" omringet af en gruppe 8-årige piger, der var helt oppe at køre: "Hr. P., vi skal med dig i nøgenbadning!" Og der var jeg i panik, nej det kunne slet ikke lade sig gøre, det ville jeg komme i klemme med, hvis nogen forældre misforstod det og ville løbe til en advokat osv. og jeg aflyste alt. I mellemtiden ved jeg, at jeg opførte mig helt forkert, for pigerne ville have det, og det var deres ferie - og det var ikke noget dårligt, de ville have. Og hvad jeg ikke kunne have diskuteret med dem og også med drengene, og hvordan jeg kunne have forklaret dem en seksualmoral, der ikke var fjendtlig over for kroppen, ville de alle have været helt åbne! Så jeg ville have været nødt til at gøre noget. Jeg ville dog have haft brug for en passende skrift, hvor alt ville være forklaret pædagogisk og teologisk godt for kritiske forældre og også for børnene. Men det havde jeg ikke, sådan noget eksisterede simpelthen ikke (og gør det stadig ikke). Jeg håber, at det, jeg har skrevet her, er noget i den retning!

2. Kort efter mine studier havde en af mine venner, en præst, engang bedt mig om at give første kommuniionsundervisning i hans sogn. Jeg gik med til det og tænkte dog på, at jeg ikke ville lyve over for børnene. Jeg kendte tesen om, at man altid skal tage noget med fra børnenes barnlige livsverden med, men jeg tvivlede på rigtigheden af denne tese. Efter min mening er det eneste vigtige, at tilgangen skal være sådan, at børnene forstår, hvad det drejer sig om, og at der

skal være en form for spænding og et mål, og målet kan også ligge i fremtiden. Efter et par indledende ord i klassen sagde jeg, at det vigtigste ved første kommunion er at blive styrket for at bevare uskylden (pigernes hvide kjole) og for at undgå synder. Hvad opfatter de så som "synder"? Derefter kom de sædvanlige historier om "ikke at skændes med brødre og søstre" osv. Jeg spurgte dem, om det ikke var uforholdsmæssigt, at en Guds søn skulle komme til jorden og dø på korset på grund af sådanne barnlige ting. Nej, de var enige om, at det ville ikke passe. Så vil jeg læse en historie om synder for dig, hvor en pige fik noget ødelagt i sit liv, og derefter kunne hun ikke sove ordentligt mere". Og jeg havde en historie om en pige, der fik en abort, lidt melodramatisk og grov, men jeg syntes, den var godt skrevet, så børn kunne forstå det hele. Frem for alt kunne de se sammenhænge 147 - og vi kunne tale om det - og børnene kunne blive raske, så noget lignende ikke ville ske for dem en dag. Og se, historien gik glimrende, selvfølgelig måtte jeg dengang stadig forklare, hvad pigen nu havde "gjort" med kæresten, for det var ikke almindeligt dengang, at børn vidste "det". Og selvfølgelig fandt jeg frem til forskellen mellem misbrug af seksualitet og "brug" i forbindelse med kærlighed og partnerskab - i ægteskabet, naturligvis. Og det var, som om jeg havde åbnet en dåse med orme! De ting, som børnene ikke ønskede at vide og fortælle mig selv! Jeg havde indtryk af, at de altid havde ventet på en voksen, som de virkelig kunne tale "om det hele" med. Og i slutningen af lektionen kom spørgsmålet: "Skal vi snakke igen i næste lektion?" Børnene følte tydeligvis slet ikke, at det var en lektion, hvad jeg gjorde. En pige fortalte også om en historie, som hendes mor havde givet ham til at læse, og som lød nogenlunde sådan her. Pigen havde åbenbart fortalt noget derhjemme, og moderen havde benyttet lejligheden til også at tilføje noget til det. Om forældre: Da to mødre (uafhængigt af hinanden) hentede deres sønner, ville jeg gerne tale med dem og forklare dem mine lektioner, men de vinkede mig begge af: "Lad det være, det er i orden, som du gør det" - drengene havde åbenbart fortalt noget derhjemme, og mødrene ville bare se, hvad han er for en fyr, der laver "sådan en alternativ lektion" ...

3. og en anden "historie": Jeg kom også "naturligt" ind i en samtale med en lejer om mit engagement som religionslærer. Og en dag tvivlede hun på, om børn allerede ville være interesseret i "sådan noget". Da den 10-årige datter var der, satte jeg det på prøve og talte til hende: "Det, man lærer i religionsundervisningen, er ofte et eventyr, lærerne gør sig generelt den største umage, men problemet er, at meget af det, de fortæller, simpelthen ikke er sandt. Nu vil jeg fortælle jer en historie om, hvad der foregik dengang, og hvad denne

Jesus ønskede at ændre. Og jeg fortalte historien om den smukke Susanne, hvordan hun blev afpresset af to mænd: 'Enten har du sex med os, eller også melder vi dig, at vi har taget dig i at have sex med en ung mand, og så bliver du stenet til døde.'" Jeg havde valgt denne historie, fordi den er mere passende end syndsfortællingen i Johannes 8 for unge mennesker, der (endnu) ikke har haft noget med misbrug at gøre, og fordi det er nok til at forstå, at tilhørerne ved, hvad seksuelt samvær er. Det kunne jeg trods alt antage i dag. Og desuden er det også en spændende krimi! (Og jeg kan senere komme ind på parallelterne til syndsberetningen i Johannes 8). Pigen lyttede også opmærksomt, også til mine forklaringer om lovene på den tid, og sagde derefter: "Jeg er heldig, at jeg ikke levede på den tid". Fantastisk, men denne kommentar, som jeg virkelig ikke havde lagt pigen i munden. Pigen havde tydeligvis opbygget et forhold til en gammel historie helt på egen hånd, hvis det ikke er noget! Og jeg sagde til den synligt stolte mor, hvor intelligent hendes datter havde svaret: "Ser du, pigen har fuldt ud forstået problemet, og ikke kun din datter er så intelligent, alle børn er i det mindste ikke dumme i begyndelsen, de kan tænke logisk her, din datter har tænkt og reageret helt korrekt og normalt - og sandsynligvis meget bedre end de fleste voksne! Desværre blev der ikke talt mere sammen, fordi familien flyttede væk (nu og da sender jeg stadig mine sms'er til moderen).

Men hvilke meningsfulde ting kan man ikke bygge på baggrund af disse oplevelser i forbindelse med begrebet om den virkelige Jesus! I dag har unge mennesker, og især piger, virkelig ikke brug for at blive sendt i den forkerte retning med deres høje moral!

Anyway, jeg tror, at især med børn i børneklasser i dag er sådanne samtaler meget mulige, der varmer børnene endda hinanden op. Og frem for alt nærmer børnene sig stadig emnet på en fordomsfri måde, fordi ingen af dem endnu har haft "oplevelser", der gør dem vemodige, fordi de er klar over, at de har gjort noget forkert og derfor kunne gå glip af noget. Selvfølgelig: Det med at gøre noget forkert vedrører også lærerne, som kan blive opmærksomme på, hvad der kunne have været gjort anderledes i deres ungdom, hvis de havde vidst bedre dengang. Frem for alt kunne de blive meget vemodige nu, når de ser, hvor livlige børnene bliver, når nogen taler fornuftigt til dem om det. Men lærerne burde have gjort op med deres egen fortid på et tidspunkt ...

Du tror måske, at jeg er fjendtlig over for kroppen, at børn i dag hellere vil lære om piller og kondomer, så de kan have deres seksuelle erfaringer uden frygt. Men jeg ser det anderledes. Hvem er fjendtligt indstillet over for kroppen her? Disse "erfaringer med piller og kondomer", som ofte også betyder psykiske skader, opstår primært, fordi unge mennesker ikke får en

fornuftig, kropsbekræftende moralbegreb fra barndommen og fremefter. Hvor er så en pædagogik, der er præget af en kristen holdning, at unge mennesker accepterer deres krop, hvilket bl.a. kommer til udtryk ved, at de kan og vil vise den stolt frem - og pigerne motiverer drengene til at være kavalere og beskyttere i processen? Her er der en fuldstændig mangel på interesse eller i bedste fald en krampagtig omsvøbning. Og det er den eneste grund til, at der en dag skal gives sådanne virkelig kropsforagtende "vejledninger" om piller og kondomer (som et kommercielt firma startede med), så de unge ikke smitter sig selv med kønssygdomme, mens de misbruger hinanden, og pigerne bliver gravide. På en eller anden måde er det stadig som på Jesu tid: Psykiske skader i forbindelse med seksualitet er stadig uinteressante i dag - dog med den forskel, at de i dag måske kun sker blandt unge mennesker. Men i virkeligheden er sådanne oplevelser aldrig og aldrig gode, og at skader (eller endda traumer) er der, kan vi genkende ved behovet for (kropsdele, der skjuler) skam. En holdning som den, som denne pige har fra side 38 og frem, ville altid være langt mere tidssvarende og menneskelig! Det ville være sand frigørelse og sand glæde ved at være kvinde!

Her er der endda mulighed for en succeskontrol! Når børnene har forstået, hvad der er ægte moral, og hvad der kun er skinmoral (se s. 29), vil de, og især pigerne, kun alt for gerne afprøve den i praksis. Lærerne bør derfor være forberedt på dette og på forhånd overveje, hvordan de skal håndtere denne trang hos børnene, som er et tegn på deres helbred. Som jeg sagde, ville du have et relevant manuskript nu.

Og et par kommentarer mere:

- Selvfølgelig ville jeg heller ikke give "sådan et hæfte" til børn, men jeg tror, at pædagogerne allerede ved, hvordan de skal gennemføre alt dette for børn. Og selvfølgelig skal jeg skrive noget mere til underviserne (og især om baggrunden) end det, som de så bruger i undervisningen.
- Du skal ikke bekymre dig, hvis børnene også er "åbne" over for nøgenhed, for de er ikke dumme og ved allerede, hvor de kan være åbne og med hvem, og hvor de hellere ikke skal være det. Men de ville ikke være fundamentalt fjendtligt indstillet over for kroppen nu, men i stedet være åbne over for en fornuftig forståelse af den menneskelige natur.
- Jeg plejede at have problemer med at retfærdiggøre min tilgang teologisk, jeg var bare ikke klar over, at dette almindelige trosbegreb, som jeg kritiserede, var en paulinsk ideologi, og at Paulus var en bedrager. I dag kan jeg argumentere for en Jesus-ideologi. Problemet er naturligvis, at jeg kaster 2000 års kristen lære ud af vinduet. Men jeg tænker, at det må ske på et tidspunkt - og hvorfor

ikke nu?

- Jeg vil naturligvis også give en kopi af dette brev til min præst, ikke mindst fordi jeg vil fortælle ham, hvordan jeg kom frem til min holdning til at tale med børn i folkeskolealderen. Det er trods alt alderen for første kommunion. Derfor er dette brev til dig som leder af en folkeskole også meget passende for ham. Målet er trods alt, at der ikke undervises i noget i første kommuniionsundervisningen, som er anderledes end det, der undervises i skolen. Jeg vil også informere min "kirkelige overordnede".

Og nu noget fra et brev til den "kirkelige overhoved", som passer ind i dette forord:

Ja, hvis ikke kirken, hvem skulle så ellers være ansvarlig for en sådan opgave, når det drejer sig om ægte moral? Jeg mener f.eks., at det er muligt at flytte vægten i den "kristne undervisning for unge", dvs. f.eks. i undervisningen om første kommunion væk fra at spise og drikke af Kristi kød og blod og hen imod en etik af ægte monogami? Sidst men ikke mindst er nadverens teologi i mellemtiden også teologisk set "ikke ukontroversiel" (ikke kun jeg har problemer her), så hvad er mere oplagt end at flytte den lidt ud af forgrunden. På den anden side ville det virkelig være hensigtsmæssigt at bringe spørgsmålet om ægte monogami tilbage på dagsordenen, der burde virkelig gøres noget her - især fordi det hele er direkte forbundet med problemet med misbrug. Med konfirmationen skulle der være færre problemer her fra doktrinen, men et koncept for den ægte monogami **120**

findes heller ikke her.

Og er vores religion slet ikke ansvarlig her? Misbrug i enhver form er en synd - og det er virkelig ikke nok blot at være "imod synd" som i en lovtekst, vi har også altid brug for et koncept for, hvordan en lovtekst gennemføres i virkeligheden, så folk også kan leve i overensstemmelse med lovene. Og det gælder også her! Men det, som kirkerne hidtil har gjort, er ikke blot ofte helt forkert og uhensigtsmæssigt, men også helt uattraktivt, især for unge mennesker.

Jeg vil også gerne påpege over for Dem, at det bestemt kan betragtes som kriminelt at sende unge mennesker med deres anlæg til en høj moral i den forkerte retning af en pseudomoral, så de ikke engang kan leve denne høje moral fornuftigt. Hvis medierne skulle "blande sig" i dette, vil det helt sikkert blive meget værre for kirkerne, end dieselskandalen var for Volkswagen. Og vi kan bestemt ikke give den virkelige Jesus skylden for dette. Men der er noget, vi kan gøre - især i dag! Og det er ikke kun et spørgsmål om at forebygge misbrug; frem for alt er det muligt at få et meget mere intenst og tilfredsstillende liv med en anden ideologi om seksualitet!

Nogle troende vil sikkert være imod en sådan ændring, i hvert fald i begyndelsen, men jeg tror, at endnu flere vil være for den! Sidst, men ikke mindst, er det nok alle forældres bekymring, at deres børn bliver ofre for misbrug, og jeg tror, at de vil være glade for at have en institution, der i videst muligt omfang fritager dem for deres bekymringer på dette område, og at de derfor gerne kan betro deres børn til denne institution. Og ikke kun de katolske forældre ville deltage - andre forældre har de samme bekymringer, og jeg tror, at mange af dem også ville deltage. Jeg forestiller mig en slags kristen ungdomsindvielse, som alle forældre og børn kunne deltage i - uanset kirkeligt tilhørsforhold. Her ville kirken få en rigtig opgave!

Til hukommelsen

Efter en tragisk sygdom døde min ven Martin Deininger alt for tidligt (2019). Han havde givet mig mange forslag - bl.a. tænkte vi på et alternativ til første kommunion, da det ville være plausibelt i en tro på den virkelige Jesus i dag og også meget attraktivt for mange, og vi var helt enige, se side 36. Og han gjorde mig også opmærksom på, at jeg skulle skrive noget om menneskets anlæg 8 til ægte monogami, at dette derfor også skal læres, ligesom det skal læres at gå og tale, som der også er anlæg for, men derfor kan mennesket alt dette ikke langt fra selv. Frem for alt læste han også den danske sanskritforsker Christian Lindtners bog, og som teolog, hvilket han også var, var han af egen drift enig med mig i, at det var seriøs videnskab, hvordan Lindtner gik til værks, og at man derfor kan stole på ham, hvad han fandt ud af.

Kort om mig selv: Jeg har rødder i Øst- og Vestpreussen på min fars side og i Schlesien og Bøhmen på min mors side, jeg er uddannet teolog og var før min pensionering religionslærer på en erhvervsskole. Jeg har aldrig været gift, men har en vietnamesisk gæstedatter, som jeg tilfældigt mødte i Saigon i 1997, da hun var 14 år. Vi korresponderede i to år, hvor jeg forklarede pigen mit koncept, og at hun skulle drøfte det hele med sine forældre. Som 16-årig kom den unge vietnamesiske pige til Tyskland og har siden da været som min datter. I dag arbejder hun for en elektronikvirksomhed som supportperson for teknisk software (dvs. hun hjælper, når produktionen på en fabrik går i stå, fordi softwaren ikke fungerer) og er gift - og har to små døtre.

Før jeg studerede teologi, var jeg reserveofficer og industrimedarbejder i en elektronikvirksomhed. Jeg tror, at især tiden i Bundeswehr forklarer meget godt mit pædagogiske engagement i de ret "usædvanlige tilgange" her. I reserveofficersuddannelsen blev der undervist i det tyske militærs særpræg, nemlig at tyskerne fører efter ordretaktik, mens de allierede fører efter kommandotaktikken. Kommandotaktik betyder, at handlinger specificeres eller "kommanderes" fra oven ned til mindste detalje, hvorimod der i ordretaktik

kun er angivet et mål, og det er i vid udstrækning overladt til den befalede officer at beslutte, hvordan dette mål skal nås. Dette er en anden grund til, at tyskerne i lang tid havde stor succes mod en fjendtlig overlegenhed. Og jeg ser bare det specifikke mål eller den specifikke mission "ægte monogami" 120, og det er op til mig, hvordan dette mål nås, det vigtigste er, at det nås.

Farvede Kasser

Den oprindelige jødiske religion er den tidløse oplyste religion par excellence 169 Jesus var her stødt på et grelt forfald.	8
Halvverdensmafia og "look-aways" eller endog "admitters": Sådan fungerer det med mafiaen.	14
Paulus' ideologi - Jesu ideologi (udtrykket "ideologi" 153 bruges her neutralt i betydningen "idélære").	17
Fiktiv samtale Upper Devil - Halvverden Upper Mafioso	26
Ægte seksualmoral og den falske (seksual)moral med "kropsdele, der skjuler skam" (eller KDSS, se s. 9!).	29
Intention og velsignelsesbøn for et intelligent etisk liv	37
Vision af en pige 165, der er ankommet til det 3. årtusind: "Livets visdom og livsglæde i stedet for falsk frigørelse."	38

Websteder (for at klikke på disse kan du også gå til www.michael-preuschoff.de):

1. denne brochure her: <https://basisreli.lima-city.de/kriminalfall.pdf>
 9. spørgsmål og svar om emnet: <https://basisreli.lima-city.de/fragen.htm> de blå tal
 10. er referencer: <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (tysk) -
<https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (engelsk)
 11. anvendt litteratur: <https://basisreli.lima-city.de/literatur.htm>
 7. udkast til et interview: <https://basisreli.lima-city.de/interview.htm>
 12. diskussionsside: <https://basisreli.lima-city.de/diskussion.htm>
 3. en drastisk, men sikker pædagogik om dette (i denne film bliver opdragelsen til pigers påståede seksuelle selvbestemmelse afsløret som perfid manipulation til dumhed): <https://basisreli.lima-city.de/kids.htm>
- E-mail: basistext@gmx.de / Sidste ændringer eller rettelser: juli 2021

Oversattelse: www.deepl.com

Jeg lagde mærke til nogle uoverensstemmelser i vores tro meget tidligt i min barndom og ungdomstid:

- i Emmaus-fortællingen, hvor den opstandne Jesus angiveligt viser sig for to disciple, bryder han kun brødet; der er ingen omtale af en forvandling af brød og vin til hans kød og blod, selv om det ville være indlysende her
- i den tidlige kirke var de døbte helt nøgne, men ifølge Paulus skal kvinden dække sig til
- i den traditionelle konfirmationstekst (lat. confirmatio 168, se s. 37 i dette hæfte) handler det om at bede om åndelige gaver, som er nødvendige for en intelligent personlig etik, men i det officielle ritual handler det kun om, at konfirmanden skal bekende og bevare sin tro
- Vi hører igen og igen om Jesus, at han havde noget imod religiøse kulter og ønskede intelligent etisk handling, hvorimod kulten i vores kristne religion er i første række, etisk handling er snarere et vedhæng, og ikke engang særlig intelligent, især ikke når det gælder unge mennesker...

Hvordan forklarer vi disse modsætninger?

Det ene er Jesus-ideologi og det andet er Paulus-ideologi, så det ene peger på den virkelige Jesus, og det andet på det, som Paulus, der snildt havde sneget sig ind i det unge Jesus-samfund gennem beretninger om påståede fremtoninger af den opstandne Jesus med tilhørende åbenbaringer [167](#), havde gjort sig til den. Fra ham stammer også kvindeforagten og antisemitismen i vores tro - det er på tide, at alt dette bliver overvundet!

Under alle omstændigheder er baggrunden for modsigelserne en ren strafesag, hvor mindet om den virkelige Jesus' engagement skulle slettes, efter at det stadig var levende blandt hans tilhængere på trods af korsfæstelsen. Men alt kunne ikke slettes så let, for nogle af Jesu ting var allerede alt for velkendte og praktiserede i den unge kirke. Jeg tror ikke, at jeg lover for meget, når det drejer sig om en spændende kriminalsag med en demi-monde-mafia og med afpresning af piger og kvinder til seksuelt misbrug, med et justitsmord på "en", der i sin tid begyndte at afsløre og udbrede dette, og endelig med løgn og bedrag og med manipulation af unge mennesker til dumhed og blindhed [119](#) med hensyn til vigtige spørgsmål i livet og med trusler og frygt og med en masse magt og forretning.

Det vigtigste her er naturligvis at præsentere en løsning, der bringer glæde til alle involverede og endda ligefrem sjov og øget ægte medmenneskelighed til de direkte berørte.